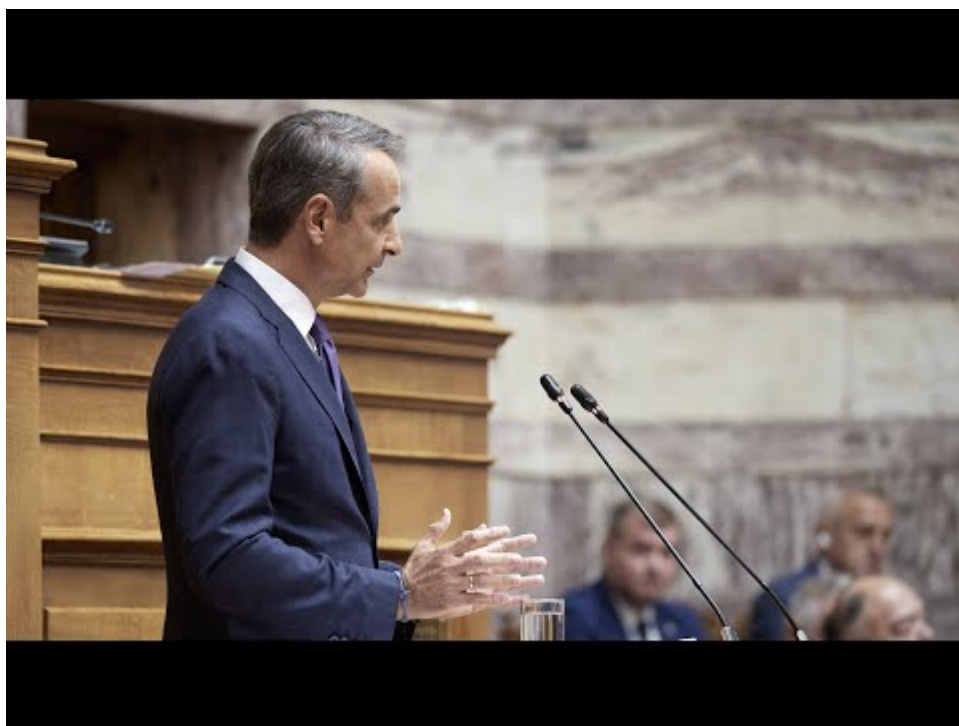

Ομιλία του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη στη Βουλή, στη συζήτηση σχετικά με τις πρόσφατες πυρκαγιές που εκδηλώθηκαν στη χώρα, τα μέτρα στήριξης των πληγέντων και τις πρωτοβουλίες που δρομολογεί η κυβέρνηση για την αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής κρίσης

primeminister.gr/2023/08/31/32425

31 Αυγούστου 2023

Watch Video At: <https://youtu.be/z9FJj3BQzFg>

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταρχάς να ευχηθώ, κ. Παφίλη, περαστικά στον Γενικό Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Προσέρχομαι στη σημερινή συζήτηση -πριν ακόμα κλείσει αυτό το δύσκολο καλοκαίρι και δυστυχώς με τη φωτιά στον Έβρο να είναι ακόμα ενεργή- με πρώτο στόχο να αναζητήσουμε εξηγήσεις και να συγκλίνουμε σε λύσεις για τις φετινές πυρκαγιές.

Ελπίζω και εύχομαι να κάνουμε μία ουσιαστική και τεκμηριωμένη συζήτηση, εμφανίζοντας πραγματικά στοιχεία, περιγράφοντας τις πρωτοβουλίες που έχουμε αναλάβει, εντοπίζοντας με θάρρος πιθανές αδυναμίες της πολιτείας και ακούγοντας όχι μόνο τις αυτονόητες ενστάσεις που αναμένει κανείς πάντα σε μία κοινοβουλευτική διαδικασία, αλλά κυρίως προτάσεις. Συγκεκριμένες και τεκμηριωμένες προτάσεις για την επόμενη μέρα.

Γιατί, δυστυχώς, η κλιματική κρίση είναι εδώ και είναι εδώ ολοένα πιο απειλητική για όλους μας. Σε έναν κίνδυνο που αφορά τους πάντες, η απάντηση προφανώς πρέπει να δοθεί από όλους.

Και πιστεύω ότι το τελευταίο το οποίο αναζητούν σήμερα οι πολίτες είναι ακόμα μια συνηθισμένη κοινοβουλευτική «κοκορομαχία». Αυτό το οποίο περιμένουν είναι λογοδοσία, σοβαρότητα, ωριμότητα, υπευθυνότητα απέναντι σε ένα φαινόμενο το οποίο προφανώς ταλανίζει και δοκιμάζει την πατρίδα μας, αλλά ταυτόχρονα ταλανίζει και δοκιμάζει ολόκληρο τον πλανήτη.

Είναι αυτονόητο ότι οι φωτιές δεν έχουν κομματικό χρώμα. Έτσι, συνεπώς, πρέπει να είναι και οι τοποθετήσεις μας: ψύχραιμες, ρεαλιστικές, αυστηρές όπου χρειάζεται. Κυρίως, όμως, δοκιμασμένες. Δοκιμασμένες στη «ζυγαριά» του αληθινού, του συγκεκριμένου, του δοκιμασμένου, του εφαρμόσιμου, του κοστολογημένου.

Διαφορετικά το συμπέρασμα θα είναι κάτι χειρότερο από άστοχο. Θα είναι απλά αναποτελεσματικό. Θα είναι ακόμα μια συζήτηση που θα καταγραφεί στο συλλογικό υποσυνείδητο ως κοινοβουλευτικά αδιάφορη.

Θέλω κατ' αρχάς να εκφράσω από το βήμα της Βουλής τη συμπαράστασή μου σε όλες και σε όλους που δοκιμάστηκαν και δοκιμάζονται ακόμα από την πύρινη λαίλαπα που πολιόρκησε φέτος το καλοκαίρι την πατρίδα μας.

Και να διαβεβαιώσω -θα έχω την ευκαιρία στη συνέχεια να είμαι και πιο αναλυτικός- ότι το κράτος θα ολοκληρώσει με μεγάλη ταχύτητα όλες τις διαδικασίες αποζημιώσεων, ξεκινώντας άμεσα, όπως οφείλουμε να κάνουμε, και την αποκατάσταση των περιοχών που χτυπήθηκαν.

Από την άλλη πλευρά, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι όλοι είμαστε πληγωμένοι από όσα προηγήθηκαν. Έχουμε επίγνωση των απωλειών και οφείλουμε να διδαχτούμε από τα λάθη μας.

Θα πρέπει, όμως, να συμφωνήσουμε και σε μια παραδοχή, κοινή παραδοχή η οποία προκύπτει από την παγκόσμια εμπειρία. Να συνειδητοποιήσουμε, δηλαδή, κάτι το οποίο δεν βιώνουμε μόνο στην Ελλάδα αλλά σε πολλές περιοχές του κόσμου: ότι οι κλιματικές απειλές -δεν αναφέρομαι μόνο στις πυρκαγιές, αλλά και στις πλημμύρες, σε ακραία καιρικά φαινόμενα- βρίσκονται συχνά, όχι πάντα αλλά συχνά, ένα βήμα μπροστά από την άμυνα του ανθρώπου.

Αυτό, όμως, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να σημαίνει ότι η δική μας κινητοποίηση δεν πρέπει να προχωρήσει και δεν πρέπει να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα.

Αυτά που κάνουμε σήμερα μπορεί να είναι αρκετά γι' αυτά τα οποία συνέβαιναν πριν από κάποια χρόνια. Κάθε χρόνο όμως πρέπει να κάνουμε περισσότερα, γιατί το ίδιο το φαινόμενο αλλάζει και αποκτά τη δική του δυναμική.

Σε μία πρωτόγνωρη εποχή, στην Αμερική κάηκε μία ολόκληρη πόλη, στη Χαβάη, χωρίς δυστυχώς οι αρχές να προφτάσουν να την εκκενώσουν, με εκατοντάδες νεκρούς. Δεν γνωρίζουμε ακόμη πόσοι είναι οι νεκροί. Το πιο πιθανό είναι ότι δεν θα το μάθουμε ποτέ, καθώς είναι πρακτικά αδύνατη πια η ταυτοποίηση του DNA όσων έχουν δηλωθεί ως αγνοούμενοι.

Όλος ο μεσογειακός νότος δοκιμάστηκε από πυρκαγιές. Στην Τενερίφη είχαμε μία φωτιά η οποία έκαψε το μισό νησί. Στον Καναδά έχουμε πυρκαγιές πρωτοφανείς, οι οποίες πρακτικά δεν σβήνουν, διαρκούν ολόκληρους μήνες.

Αυτή είναι η πραγματικότητα της νέας κλιματικής κρίσης η οποία είναι ήδη εδώ. Και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο στον τόπο μας, αν και προετοιμαστήκαμε -θα επιμείνω σε αυτό και είμαι έτοιμος να απαντήσω και σε όποια καλόπιστη κριτική- προετοιμαστήκαμε, ναι, καλύτερα από οποιαδήποτε άλλη χρονιά, βρεθήκαμε αντιμέτωποι με έναν συνδυασμό γεγονότων χωρίς προηγούμενο.

Πάμε λοιπόν να τα διατρέξουμε. Αυτό το καλοκαίρι ήταν το πιο θερμό καλοκαίρι από τότε που γίνονται καταγραφές. Είχαμε έναν από τους πιο έντονους και διαρκείς καύσωνες, τον οποίον ακολούθησαν συστηματικά ισχυροί άνεμοι. Υπήρξε, δηλαδή, αυτός ο εξαιρετικά επικίνδυνος συνδυασμός του ζεστού, του ξηρού, μαζί με ανέμους, αυτό που αποκαλείται στη διεθνή βιβλιογραφία «Hot-Dry-Windy», σε πολλές περιοχές της χώρας.

Στον Έβρο είχαμε ανέμους εξαιρετικά ασυνήθιστους -παρότι ο Έβρος επηρεάζεται από τα μελέμια- ως προς την επιμονή τους και τη διάρκειά τους.

Υπήρξαν εβδομάδες που είχαμε παραπάνω από 500 πυρκαγιές. Υπήρχαν 48ωρα που είχαμε 220 φωτιές που έπρεπε να διαχειριστεί η Πυροσβεστική. Θα το ξαναπώ και στη συνέχεια: φωτιές οι οποίες βλέπουμε στην τηλεόραση είναι οι ελάχιστες φωτιές οι οποίες ξεφεύγουν, γίνονται μεγάλες και ενίοτε μετατρέπονται σε μέγα-πυρκαγιές, όπως αυτή στον Έβρο. Για όλες τις υπόλοιπες πυρκαγιές δεν θα μάθουμε ποτέ τίποτα. Γιατί είναι αυτές οι οποίες έσβησαν το πρώτο δεκάλεπτο, την πρώτη ώρα, με ελάχιστες επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον, επειδή ακριβώς υπήρξε γρήγορη προσβολή από τις πυροσβεστικές δυνάμεις και από τους εθελοντές μας.

Τον Ιούλιο και τον Αύγουστο, όπως ξέρετε, έχουμε μια κλίμακα επικινδυνότητας στην Πολιτική Προστασία από το 1 έως το 5. Επίπεδο 5 σημαίνει ακραίος συναγερμός.

Επίπεδα ακραίου συναγερμού 5, όχι μόνο σε μια περιοχή της χώρας αλλά σε πολλές περιοχές της χώρας, είχαμε επτά φορές φέτος το καλοκαίρι. Το 2021 οι ανάλογες περιπτώσεις ήταν μόνο τέσσερις, πέρυσι δεν ήταν καμία.

Δεν κάναμε καθόλου συζήτηση για την περσινή χρονιά. Η περσινή χρονιά ήταν μια χρονιά εξαιρετικά καλή, κάηκαν γύρω στα 250.000 στρέμματα, το μισό δηλαδή από το μέσο όρο. Και πρέπει να μας προβληματίσει τι είναι αυτό το οποίο κάνει μια χρονιά καλή και τι είναι το άλλο το οποίο κάνει μια χρονιά κακή, όταν είχαμε περισσότερα μέσα στη διάθεσή μας φέτος από ό,τι είχαμε πέρυσι.

Το 2021 είχαμε τέσσερις περιπτώσεις συναγερμού 5, το 2019 δύο, το 2012 μόλις μία και όλες τις υπόλοιπες χρονιές καμία. Απλά για να αντιληφθούμε το ακραίο των συνθηκών που έπρεπε να διαχειριστούμε.

Και αυτό είναι κάτι που επιβεβαιώνει τη ραγδαία αύξηση και τη διαφοροποίηση του είδους του κινδύνου. Μικρές εστίες οι οποίες παίρνουν με πάρα πολύ μεγάλη ταχύτητα εφιαλτικές διαστάσεις. Ακόμα και όταν υπάρχει έγκαιρη κινητοποίηση, όχι απλά έγκαιρη, άμεση κινητοποίηση των πυροσβεστικών δυνάμεων και των εναέριων μέσων.

Να αναφερθώ για παράδειγμα στη φωτιά της Πάρνηθας. Η φωτιά της Πάρνηθας εντοπίστηκε σχεδόν αμέσως από μία αστυνομική δύναμη η οποία βρισκόταν κοντά στο μοναστήρι της Ζωοδόχου Πηγής. Και το ελικόπτερο το οποίο προσέβαλε τη φωτιά έφτασε στη φωτιά πέντε με έξι λεπτά αφότου η φωτιά εντοπίστηκε. Υπήρχε δηλαδή προσβολή από αέρα από ένα ελικόπτερο το οποίο κουβαλάει 8 τόνους νερό.

Αυτό δεν ήταν αρκετό για να σταματήσει τη φωτιά. Και όταν η φωτιά «καβάλησε» τη ράχη και έφτασε στο νότιο τμήμα της Πάρνηθας, είχαμε αυτό το φαινόμενο το οποίο θέλω να σας το δείξω για να αντιληφθούμε ακριβώς τι πρέπει να διαχειριστούν οι πυροσβέστες μας: η φωτιά βρίσκεται από τη μια μεριά της χαράδρας και μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα περνάει πάνω από μία χαράδρα 300 μέτρων για να βρεθεί στην άλλη πλευρά της χαράδρας. Αυτή, κ. Φάμελλε, κ. Ανδρουλάκη, κ. Παφίλη, ήταν η πραγματικότητα την οποία έπρεπε να αντιμετωπίσουν οι πυροσβέστες μας στο πεδίο.

Το λέω αυτό επειδή συχνά ακούμε αναλύσεις για την προετοιμασία την οποία μπορούμε να κάνουμε -τεκμηριωμένη εν πολλοίς- τη σημασία που αποδίδουμε στις αντιπυρικές ζώνες.

Κοιτάξτε να δείτε, υπάρχουν όρια στο πόσο μπορεί να διαχειριστεί κανείς μια φωτιά στο πεδίο και υπάρχουν φωτιές που, δυστυχώς, καμία αντιπυρική ζώνη δεν μπορεί να τις σταματήσει, όπως έχει πιστοποιηθεί πολλές φορές στο παρελθόν.

Το ίδιο είδαμε, και ακόμα χειρότερα, στη φωτιά του Έβρου. Στην Αλεξανδρούπολη παρατηρήθηκε για πρώτη φορά -αυτό τουλάχιστον μας λένε οι ειδικοί- το φαινόμενο του πυρονέφους της νύχτας. Ένα φαινόμενο το οποίο είχε να παρατηρηθεί σε πυρκαγιά από τις καταστροφικές πυρκαγιές της Καλιφόρνιας του 2018, όταν έχασαν την ζωή τους 18 άνθρωποι. Αυτή η πυρκαγιά, της Αλεξανδρούπολης, του Έβρου, θα μελετάται για πολλά χρόνια ακόμα από τους επιστήμονες.

Αυτή είναι η έκταση της πρώτης πυρκαγιάς, η μικρή εδώ, σχετικά μικρή, η οποία ελεγχόταν από τις πυροσβεστικές δυνάμεις ωστόσο άναψε για λόγους τους οποίους δεν γνωρίζουμε ακόμα -θα αναφερθώ σε αυτό στη συνέχεια- μια μεγάλη πυρκαγιά στο βόρειο κομμάτι, η οποία κατέκαψε όλο αυτό το πορτοκαλί το οποίο βλέπετε, μέσα σε ελάχιστες ώρες.

Η φωτιά στον Έβρο, στην αρχή της, έκαψε σε πέντε ώρες όσο έκαψε σε πέντε μέρες μια άλλη φωτιά, το 2021, στην πυρκαγιά της Δαδιάς. Σε πέντε ώρες κάηκε η ίδια έκταση που έκαψε μια πυρκαγιά αντίστοιχη στον Έβρο σε πέντε ημέρες.

Δεν επικαλούμαι τα παραπάνω για να δικαιολογήσω χειρισμούς που έγιναν. Εκ του αποτελέσματος, όταν έχουμε αυτό το μέγεθος της καταστροφής, αυτοί δεν αποδείχτηκαν αντίστοιχοι των συνθηκών.

Θα επιμείνω, ωστόσο, ότι διαμορφώνονται συνθήκες που κάνουν αυτή τη μάχη ολοένα και πιο άνιση, αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να θεωρούμε τη μάχη αυτή χαμένη.

Παλιά αναρωτιόμασταν: πού είναι το κράτος, πότε θα πετάξουν τα αεροπλάνα. Σήμερα το κράτος είναι παρόν, αμέσως και παντού, αλλά η φωτιά επιμένει.

Τα εναέρια μέσα επιχειρούν, συχνά όμως η γεωμορφολογία και ο καπνός τα εμποδίζουν, το νερό το οποίο ρίχνουν συχνά εξατμίζεται πριν φτάσει στο στόχο του.

Για να το πω διαφορετικά, τίποτα πια δεν είναι όπως το ξέραμε σε σχέση με τις φυσικές απειλές. Αυτό, όμως, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να μας επιτρέψει να μηδενίσουμε τα μεγάλα βήματα τα οποία έκανε η Ελλάδα, με πρώτα απ' όλα τη θεμελίωση και την οργάνωση της Πολιτικής Προστασίας.

Ούτε, πολύ περισσότερο, μπορεί να ισοπεδώνεται ο αγώνας των μαχητών της πρώτης γραμμής. Είναι άγρυπνοι για 24ωρα. Πιλότοι, πυροσβέστες, αστυνομικοί, λιμενικοί, ο στρατός, οι εθελοντές. Σώζουν ζωές και περιουσίες. Τους αξίζει ευγνωμοσύνη και τιμή και όχι εύκολη κριτική.

Και θέλω, τιμώντας αυτούς τους ανθρώπους, να καταθέσω και να διαβάσω στο Σώμα μία ανάρτηση η οποία έγινε από κάποιον κάτοικο, ο οποίος έδωσε και δίνει τη μάχη ως εθελοντής μαζί με τις δυνάμεις μας, αλλά και ξένες δυνάμεις, στην περιοχή του Σουφλίου.

Διαβάζω: «Πέρασε άλλη μία πολύ δύσκολη μέρα για τους οικισμούς του Δήμου Σουφλίου και τα δάση μας. Δυστυχώς χάθηκαν τεράστιες εκτάσεις δάσους για άλλη μια μέρα, περνώντας η φωτιά δρόμους και αντιπυρικές τη μία μετά την άλλη, δείχνοντας την ασταμάτητη μανία της να κάψει τα πάντα. Στα θετικά νέα της ημέρας, δεν χάθηκε κανένα σπίτι των οικισμών Κοτρωνιάς και Γιαννούλης. Ένα μεγάλο ευχαριστώ από όλους μας προς τους Έλληνες και Τσέχους πυροσβέστες που παρέμειναν χθες στη Γιαννούλη και, ενώ εγκλωβίστηκαν μέσα στο χωριό και η φωτιά πήγαινε κατά πάνω τους, δεν έκαναν ούτε ένα βήμα πίσω από τη θέση τους, προστατεύοντας κάθε σπίτι και ανθρώπινη ζωή. Καλή δύναμη και καλό κουράγιο σε όλους για σήμερα».

Επειδή θα ακουστούν πολλά σε αυτήν την αίθουσα, να έχετε πάντα υπόψη σας ότι τις φωτιές τις σβήνουν αυτοί οι άνθρωποι που είναι στο πεδίο. Και όταν θα αναρωτιέστε γιατί η φωτιά καίει για δωδέκατη μέρα, θα πρέπει να μας πείτε ευθέως αν επιρρίπτετε ευθύνες σε αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι δίνουν τη μάχη στην πρώτη γραμμή για να σβήσουν τη φωτιά.

Λίγο προσοχή, λοιπόν, στο λόγο σας, διότι ξέρετε ότι αυτά τα οποία λέτε εδώ και θα ειπωθούν εδώ, θα τα ακούσουν και κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι είναι ξάγρυπνοι και οι οποίοι παλεύουν. Και το ελάχιστο το οποίο απαιτούν από όλους μας είναι -αν μη τι άλλο- σοβαρότητα και αναγνώριση της δυσκολίας της πραγματικής κατάστασης.

Λοιπόν, παρά τις νέες αντιξοότητες και την έξαρση της κλιματικής κρίσης, αναγνωρίζω ότι υπάρχουν πολλά ερωτήματα εύλογα, καλοπροαίρετα, τα οποία πρέπει να απαντηθούν.

Αν και απαντήσεις σε πολλά από αυτά νομίζω ότι σε ένα βαθμό έχουν δοθεί, θα επιχειρήσω σήμερα, με αφορμή αυτή την πιο αναλυτική συζήτηση, να προσεγγίσω αναλυτικότερα κάποια από αυτά και προφανώς επιφυλάσσομαι στην δευτερολογία μου να απαντήσω και στην κριτική την οποία θα ακούσω από τα κόμματα της αντιπολίτευσης.

Επαναλαμβάνω: χωρίς διάθεση να δικαιολογήσω ενέργειες, αλλά χωρίς να επιτρέψω και ταυτόχρονα μια άγονη αντιπολιτευτική καταστροφολογία.

Γιατί, λοιπόν, κήκαν τόσα πολλά στρέμματα φέτος στην Ελλάδα. Οι ζημιές στον δασικό πλούτο πράγματι είναι σημαντικές. Θα ξεπεράσουν λογικά το 1,5 εκατομμύριο στρέμματα σε πρώτη εκτίμηση. Θα έρθω στη συνέχεια στον τρόπο με τον οποίο υπολογίζουμε τα καμένα στρέμματα, γιατί και αυτό νομίζω ότι έχει μια ξεχωριστή σημασία. Με κυρίαρχη φυσικά εκείνη της Δαδιάς, του Έβρου, που χαρακτηρίστηκε ως η μεγαλύτερη πυρκαγιά της Ευρώπης. Αν έλειπε αυτή η φωτιά, θα ήμασταν λίγο πάνω από τον μέσο όρο των καμένων εκτάσεων για την τελευταία δεκαετία.

Δεν θα ξαναπώ ότι οι φετινές συνθήκες ήταν πρωτόγνωρες. Αν λάβει το λόγο στη συνέχεια και ο Υπουργός, μπορεί να δώσει τα λεπτομερή στοιχεία για το πόσες φωτιές άναψαν ταυτόχρονα και έπρεπε να διαχειριστούμε στον Έβρο εκείνη τη δύσκολη μέρα. Και να το γνωρίζουμε, ότι οι δυνάμεις που έχουμε δεν είναι ατελείωτες και κάθε νέα φωτιά η οποία ανάβει για να περιοριστεί στην αρχή και να μην γίνει μεγάλη απαιτεί την εκτροπή μέσων.

Είχαμε, παραδείγματος χάρη, χθες μια φωτιά στα Φάρσαλα, αρκετά επικίνδυνη. Για να σβήσει αυτή η φωτιά έπρεπε να πάρουμε κάποια αεροπλάνα τα οποία υπό άλλες συνθήκες θα μπορούσαν να επιχειρούν ενδεχομένως στη Δαδιά και να τα κατευθύνουμε προς τα εκεί.

Άρα, εκ των πραγμάτων, αυτός ο καταμερισμός των δυνάμεων -αναγκαστικός βέβαια, για να περιορίσουμε τις πολλές φωτιές- δημιουργεί προβλήματα στο να μπορέσουμε να ρίξουμε όλες μας τις δυνάμεις στη μία μεγάλη φωτιά η οποία μας προβληματίζει ακόμα.

Είχαμε και μια απρόβλεπτη συγκυρία. Όσο και αν ακούγεται παράδοξο, οι πολλές βροχές του Μαΐου και του Ιουνίου δεν ήταν, δυστυχώς, τελικά ευχή. Μάλλον κατάρα ήταν, διότι συνέτειναν -όπως μας λένε οι ειδικοί, δεν τα λέμε εμείς αυτά- στη γρήγορη ανάπτυξη πολλών εύφλεκτων χόρτων, έκαναν ακόμα μεγαλύτερο το πρόβλημα των καθαρισμών και της αντιπυρικής προστασίας.

Ας είμαστε λίγο προσεκτικοί στις εκτιμήσεις των απωλειών. Αυτό το οποίο μετράμε αυτή τη στιγμή και εμφανίζεται από τους επιστήμονες ως καμένη έκταση, αφορά τη συνολική περίμετρο της φωτιάς, η οποία πράγματι σήμερα στη Δαδιά υπολογίζεται ότι έχει ξεπεράσει τα 800.000 στρέμματα και δυστυχώς, καθώς φαίνεται, ο αριθμός αυτός ακόμα θα αυξηθεί.

Όμως, όταν θα κάνουμε την πλήρη αποτύπωση, ευχόμαστε και ελπίζουμε, όπως έγινε και πέρσι, ότι θα υπάρχουν αρκετά άκαυτα κομμάτια μέσα σε αυτή την περίμετρο.

Αυτό, προφανώς, δεν μετριάζει την έκταση του προβλήματος. Κάνει, όμως, πιο εύκολη στη συνέχεια τη διαδικασία της φυσικής αναγέννησης.

Άρα, τα πράγματα ενδεχομένως θα είναι οριακά καλύτερα από αυτό το οποίο μπορεί να παρουσιάζεται από κάποιους επιστήμονες σήμερα στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Και κάτι ακόμα, όμως. Όλες οι φωτιές δεν έχουν την ίδια οικολογική σημασία. Ούτε όλες οι φωτιές έχουν την ίδια επίπτωση τελικά στο περιβάλλον.

Θυμάστε τη μεγάλη συζήτηση η οποία έγινε για την πυρκαγιά της Ρόδου, την οποία μάλιστα θα επισκεφθώ αύριο, για να μπορέσουμε να δρομολογήσουμε επί τόπου τις διαδικασίες ανάταξης και αποκατάστασης.

Θυμάστε, έβγαινε και η αντιπολίτευση και λέγατε, «160.000 καμένα στρέμματα». Έτσι δεν είναι; «160.000 καμένα στρέμματα στη Ρόδο». Πράγματι, αυτή ήταν η περίμετρος της φωτιάς. Αυτό μας έδινε το Copernicus στην αρχή. Σωστό ήταν το νούμερο αυτό.

Ήρθε, όμως, το Copernicus μετά και έκανε την εκτίμηση της πραγματικής οικολογικής επίπτωσης στη ζημιά στη Ρόδο. Και αυτός είναι ο τελικός χάρτης του Copernicus. Για να τον εξηγήσω με απλά λόγια, το κίτρινο είναι αμελητέα ζημιά. Το πορτοκαλί είναι μικρή ως μεσαία ζημιά. Και μόνο το κόκκινο είναι πραγματικά σοβαρή οικολογική ζημιά.

Το κόκκινο εδώ αντιστοιχεί σε λίγο παραπάνω από το 10% της συνολικής καμένης έκτασης. Αυτό για να μπορούμε πραγματικά να τεκμηριώνουμε επιστημονικά και να αντιλαμβανόμαστε ότι όλα τα καμένα στρέμματα τα οποία μπορεί να παρουσιάζονται σε έναν συνολικό απολογισμό δεν έχουν την ίδια αξία.

Όταν στον κάμπο, παραδείγματος χάρη, της Θεσσαλίας, καίγεται ένα χωράφι το οποίο είναι θερισμένο, αυτό δεν έχει πρακτικά καμία οικολογική επίπτωση. Θα προσμετράται, όμως, στα καμένα στρέμματα. Όταν όμως χάνεται, για να πούμε και την άλλη όψη του νομίσματος, όταν χάνουμε ένα δάσος με μεγάλη οικολογική σημασία, όπως είναι η Δαδιά, αυτό είναι πράγματι μια μεγάλη ζημιά η οποία θα πάρει χρόνια, δεκαετίες να αποκατασταθεί. Σε ορισμένες δε περιπτώσεις, όπως στην καταστροφική φωτιά της Πάρνηθας του 2007, η ζημιά μπορεί να είναι πραγματικά μη αναστρέψιμη. Όταν καίγονται δάση τα οποία μπορεί να αναπτύχθηκαν πριν από χιλιάδες χρόνια, σε άλλες κλιματολογικές συνθήκες, και πολύ απλά αυτά δεν μπορούν πια να αναπληρωθούν.

Και γι' αυτό και είχε πολύ μεγάλη σημασία στη φωτιά της Πάρνηθας, παρά το γεγονός ότι έγινε μία σημαντική ζημιά, ότι τουλάχιστον προστατεύθηκε ο βασικός πυρήνας του Εθνικού Δρυμού και δεν έφτασε η φωτιά στα έλατα, όπως δυστυχώς είχε φτάσει το 2007. Και αυτό δεν έγινε από μόνο του, έγινε επειδή κάποιοι άνθρωποι κατέβαλαν υπεράνθρωπες προσπάθειες, πολλές φορές -και θα το πω αυτό δημόσια- ξεπερνώντας τα όρια και τους κανόνες ασφαλείας που η ίδια η φύση του επαγγέλματός τους επιβάλλει να τους σέβονται.

Θα επαναλάβω για μία ακόμα φορά, ότι οι φωτιές είναι ένα ζήτημα, σε μεγάλο βαθμό, που σχετίζεται με την ίδια την αριθμητική. Το 95% των πυρκαγιών σβήνονται πρακτικά εν τη γενέσει τους και είναι αυτές για τις οποίες δεν θα μάθουμε ποτέ απολύτως τίποτα. Αλλά δεν έσβησαν από μόνες τους, έσβησαν επειδή κάποιος έτρεξαν και τις αντιμετώπισαν νωρίς, πριν γίνουν μεγάλες. Και μία τέτοια φωτιά, δεν ήταν μία, μάλιστα, ήταν πολλές, που μας απασχόλησαν ιδιαίτερα, ήταν οι φωτιές οι οποίες μπήκαν από συνειδητό εμπρηστή, καθώς φαίνεται, στον Αυλώνα, την ώρα που έπρεπε να αντιμετωπίσουμε την πυρκαγιά στο νότιο μέτωπο της Πάρνηθας. Και οι οποίες έσβησαν μέσα σε μία ώρα, και αν δεν είχαν ελεγχθεί μέσα σε μία ώρα, με τον βόρειο άνεμο ο οποίος φυσούσε, η ζημιά, ενδεχομένως, θα μπορούσε να είναι πάρα πολύ μεγάλη.

Δεύτερη απορία: μόνο η Ελλάδα άραγε έχει προβλήματα στη διαχείριση των πυρκαγιών; Το είπα και πριν, δυστυχώς αυτό το οποίο αποκαλούμε «megafires», μεγάλες, μέγα-πυρκαγιές, αποτελούν φαινόμενα που κράτη που έχουν ακόμα μεγαλύτερη οικονομική δυνατότητα από εμάς, δεν μπορούν να διαχειριστούν, Καναδάς, Ισπανία και στην Ιταλία.

Είναι μία πραγματικότητα δηλαδή και αυτό το οποίο πρέπει να μας απασχολήσει και επιστημονικά, είναι γιατί εκδηλώνονται στατιστικά περισσότερες τέτοιες φωτιές και τι μπορούμε να κάνουμε, για να είμαστε πιο έτοιμοι για ένα φαινόμενο το οποίο, όπως σας περιέγραψα, όταν πάρει τέτοιες διαστάσεις είναι πάρα πολύ δύσκολο πια να μπορέσει να ελεγχθεί.

Και επειδή πολλά θα ακούσουμε για στατιστικά, για συγκρίσεις, για το τι γίνεται σε άλλες μεσογειακές χώρες, θα πω μόνο ότι το ίδιο πρόβλημα το αντιμετωπίζουν πολλές χώρες. Στην Πορτογαλία, στην οποία αναφερόμαστε συχνά και η οποία πράγματι έχει κάνει μια πολύ σοβαρή προσπάθεια, αξιόλογη προσπάθεια να αλλάξει την πολιτική της για την αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών. Την ξεκίνησε αυτήν την προσπάθεια μετά από ένα καταστροφικό καλοκαίρι του 2017 όταν έχασαν τη ζωή τους 130 άνθρωποι και κάηκαν, προσέξτε, στην Πορτογαλία 5,5 εκατομμύρια στρέμματα.

Αυτή ήταν η πραγματικότητα της Πορτογαλίας. Η Ισπανία έχασε πέρυσι 3 εκατομμύρια στρέμματα. Η αλήθεια για όποιον μελετάει τα στατιστικά των πυρκαγιών είναι ότι υπάρχουν καλές χρονιές και μετά υπάρχουν κάποιες πολύ κακές χρονιές.

Το πρόβλημα είναι ότι οι κακές χρονιές αρχίζουν να εμφανίζονται με μεγαλύτερη συχνότητα. Και αυτό είναι αυτό το οποίο πρέπει να μας προβληματίσει και γι' αυτό πρέπει να κάνουμε κάτι ουσιαστικό και διαφορετικό από αυτά που έχουμε κάνει μέχρι σήμερα.

Είναι, δηλαδή, θα μου πείτε και θα το ακούσω σίγουρα σήμερα, η κλιματική κρίση το άλλοθι για όλα; Όχι, δεν είναι άλλοθι, θα το ξαναπώ, είναι όμως μέρος της ερμηνείας. Γιατί η κλιματική κρίση έρχεται να ευνοήσει και να πολλαπλασιάσει την εξάπλωση της πυρκαγιάς την οποία, για να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, την προκαλεί συνήθως ανθρώπινο χέρι, είτε από πρόθεση είτε από αμέλεια.

Ο εμπρησμός είναι μια από τις πιο αντικοινωνικές πράξεις που απειλούν την ευημερία όσο και την ασφάλεια της πατρίδας, ειδικά σε ευαίσθητες περιοχές, όπως στον Έβρο. Ερευνάται το αίτιο της πυρκαγιάς. Είναι περίπου βέβαιο ότι η αιτία ήταν ανθρωπογενής.

Και είναι επίσης περίπου βέβαιο ότι η φωτιά αυτή άναψε πάνω σε διαδρομές που συχνά χρησιμοποιούν παράνομοι μετανάστες οι οποίοι έχουν μπει στην πατρίδα μας.

Αυτό δεν αποτελεί άλλοθι, αλλά αποτελεί την αλήθεια για τη γενεσιουργό αιτία της πυρκαγιάς. Δεν ξέρουμε αν είναι από αμέλεια ή από πρόθεση, η υπόθεση ερευνάται. Δεν θα πω κάτι περισσότερο αυτή τη στιγμή. Εφόσον υπάρχουν ένοχοι, θα φροντίσουμε να τους εντοπίσουμε. Αλλά το ξαναλέω: αυτή είναι η δουλειά των αρχών και μόνο των αρχών. Φαινόμενα αυτοδικίας και αυτόκλητοι «σερίφηδες» δεν πρόκειται να γίνουν ανεκτά από αυτή την κυβέρνηση.

Το μαρτυρά, εξάλλου, ο αριθμός των συλλήψεων που ήδη έχουν γίνει για εμπρησμό από αμέλεια, αλλά δυστυχώς και για εμπρησμό από πρόθεση. Η αλήθεια είναι ότι ο κίνδυνος караδοκεί παντού: από τον αγρότη που καίει χόρτα στο κτήμα του μέχρι τον μελισσοκόμο που καπνίζει τις κυψέλες του, από τον παράνομο σκουπιδότοπο μέχρι ένα τσιγάρο ή ένα άσκοπο πικ-νικ στο δάσος.

Άλλη ερώτηση: θα αυστηροποιήσετε τις ποινές για τους εμπρηστές; Οι ποινές είναι ήδη πολύ αυστηρές. Σύμφωνα με το νέο Ποινικό Κώδικα, η πρόκληση πυρκαγιάς από δόλο σε δάσος συνιστά κακούργημα. Και συμπληρωματικά μάλιστα, σε συνεννόηση με το Υπουργείο Δικαιοσύνης και το Υπουργείο Πολιτικής Προστασίας, θα κατατεθούν και κάποιες επιπρόσθετες διατάξεις για αύξηση των προστίμων και άμεση φυλάκιση ακόμα και για τις περιπτώσεις απλής αμέλειας.

Άλλο ερώτημα: μας λείπουν, κ. Φάμελλε, κ. Ανδρουλάκη, πυροσβέστες και τα μέσα, όπως συχνά ισχυρίζεστε; Διαθέτουμε περισσότερες δυνάμεις από ποτέ. Εξήντα-ένα αεροσκάφη είχαμε το 2019, 89 είχαμε φέτος, μαζί με τα αεροσκάφη τα οποία προστίθενται από τον μηχανισμό του rescEU. 3.410 οχήματα είχαμε, 3.654 έχουμε σήμερα. 15.158 μόνιμοι και εποχικοί πυροσβέστες το 2019, 16.080 σήμερα. Και αριθμός υπερδιπλάσιος της Ευρώπης, με βάση τον πληθυσμό.

Αυτό λένε τα απόλυτα και αντικειμενικά στοιχεία. Δίπλα σε αυτό να προσθέσουμε και κοντά στους 5.500 εκπαιδευμένους εθελοντές. Υπερδιπλάσιοι σε σχέση με αυτούς που βρήκαμε το 2019.

Και να προσθέσω, όπως είπα, τις δυνάμεις τις ευρωπαϊκές, οι οποίες προστίθενται. Κάποιες είναι μόνιμα σταθμευμένες στην Ελλάδα στα πλαίσια του μόνιμου μηχανισμού αλληλεγγύης του rescEU. Ή αυτές οι οποίες κινητοποιήθηκαν κατόπιν αιτήματος της Ελληνικής Κυβέρνησης. Και θέλω να πω εδώ, από το βήμα της Βουλής, ένα μεγάλο ευχαριστώ στους φίλους μας από το εξωτερικό, από πολλές χώρες, που ήρθαν και πολέμησαν δίπλα στους Έλληνες πυροσβέστες, δίνοντας αυτή τη συχνά άνιση μάχη.

Και, βέβαια, εκτός από την ειδική μονάδα ελλήνων δασοκομάντος, την ΕΜΟΔΕ, για την οποία θα μιλήσουμε και στη συνέχεια, η δυνατότητά μας να φιλοξενούμε σε μόνιμη βάση ευρωπαϊκές δυνάμεις κατά τη διάρκεια των δύσκολων μηνών του Ιουλίου και του Αυγούστου είναι κάτι το οποίο σίγουρα θέλουμε από δω και στο εξής να ενισχύσουμε.

Είναι καιρός, λοιπόν, να σταματήσει αυτό το απλοϊκό επιχείρημα -παραμύθι, μερικές φορές θα το έλεγα- των προσλήψεων, που δημιουργούν όσοι τους αρέσουν οι αριθμητικές αλχημείες.

Έχουμε σήμερα περισσότερα μέσα και περισσότερες πυροσβεστικές δυνάμεις από ό,τι είχαμε. Το πώς πρέπει να τις εκπαιδεύσουμε για το πώς πρέπει να επιχειρούν είναι ένα ζήτημα το οποίο είμαι έτοιμος να συζητήσω.

Το θέμα, όμως, δεν είναι τόσο αριθμητικό, ενδεχομένως να είναι ένα ζήτημα καλύτερης εκπαίδευσης και μεγαλύτερης παρουσίας της Πυροσβεστικής της ίδιας μέσα στα ίδια τα δάση, όπως έχουμε ήδη αποδείξει ότι μπορούμε να κάνουμε με την ΕΜΟΔΕ. Αυτή είναι σίγουρα μια κατεύθυνση στην οποία πιστεύω ότι πρέπει να κινηθούμε στο μέλλον.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, απάντησα με στοιχεία σε πέντε βασικά ερωτήματα που διατρέχουν το δημόσιο διάλογο γύρω από την κλιματική κρίση και την άμυνα της χώρας απέναντι σε αυτή.

Επιτρέψτε μου με την ίδια ευθύτητα να τοποθετηθώ και για τις αιτιάσεις, τα επιχειρήματα που ακούγονται σχετικά με δύο κρίσιμα θέματα.

Πρώτον, για την επιλογή των οργανωμένων εκκενώσεων και της πρόληψης. Και δεύτερον, τη συνέπεια της κυβέρνησης στις επιστημονικές εισηγήσεις και κυρίως στο περιβάλλον -φαντάζομαι ότι θα αναφερθείτε και σε αυτό, κ. Φάμελλε- πόρισμα της Επιτροπής Γκολντάμερ, την οποία επιτροπή και το πόρισμά της επικαλούνται ως «ευαγγέλιο» κάποια κόμματα.

Εξηγούμαι, λοιπόν. Σε ό,τι αφορά το επίκεντρο της πολιτικής μας, δεν θα κουραστώ να το τονίζω: δική μας προτεραιότητα ήταν, είναι και θα είναι, πρώτα και πάνω απ' όλα, η προστασία της ανθρώπινης ζωής.

Είναι η μόνη που δεν αντικαθίσταται και δεν μπορεί να δημιουργηθεί ξανά. Μαζί, φυσικά, και με την προστασία των ζώων, παραγωγικών και μη, που και αυτά βρίσκονται συχνά εγκλωβισμένα στο δρόμο της πύρινης λαίλαπας. Ακολουθεί η προστασία της περιουσίας, των κρίσιμων υποδομών και φυσικά του φυσικού περιβάλλοντος.

Μιλώ, προφανώς, για μια ιεράρχηση απωλειών αλλά και αξιών. Δεν θα μπορούσε, λοιπόν, να είναι διαφορετική, από μια κυβέρνηση που βάζει πρώτα και πάνω απ' όλα τον άνθρωπο και την κοινωνία.

Όποιος διαφωνεί με αυτήν την ιεράρχηση να το δηλώσει. Να το δηλώσει ευθέως. Εμείς θα συνεχίσουμε να αξιοποιούμε το «112» και να σώζουμε ανθρώπινες ζωές.

Και μην μας πείτε ότι ήταν, ειδικά η αξιωματική αντιπολίτευση, ότι αυτό ήταν αυτονόητο. Ειδικά εσείς να μην το πείτε αυτό. Η χρήση του «112» και οι οργανωμένες εκκενώσεις, κα Γεροβασίλη, δεν ήταν καθόλου αυτονόητο στη χώρα μας, αυτό το οποίο έχουμε καταφέρει να πετύχουμε.

Και δίπλα στη μεγάλη θλίψη για τα στρέμματα που χάσαμε θα είμαστε, ναι, υπερήφανοι για τους πολίτες που προστατεύσαμε. Θα είμαστε υπερήφανοι για το γεγονός ότι στην Αλεξανδρούπολη μετακινήθηκαν 15.000 άνθρωποι, εκκενώθηκε ένα ολόκληρο νοσοκομείο με τους ασθενείς, το προσωπικό, τον εξοπλισμό τους.

Να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στην Ελληνική Αστυνομία, η οποία υποδειγματικά έχει συνεισφέρει σε αυτή τη μεγάλη προσπάθεια, μερικές φορές ξεπερνώντας και τις ενστάσεις, τις επιφυλάξεις των πολιτών που δεν θέλουν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους.

Και βέβαια, να πω και κάτι ακόμα, όταν μας υποδείχθηκε από τους ειδικούς της Πυροσβεστικής -το θυμάται και ο Υπουργός, έτυχε να είμαι και εγώ εκείνες τις ώρες στο Συντονιστικό- ότι έπρεπε να εκκενωθεί το νοσοκομείο της Αλεξανδρούπολης, η φωτιά ήταν ακόμα πολύ μακριά. Και χρειαζόταν πολύ μεγάλη εμπειρία και δυνατότητα γρήγορης παρέμβασης για να προβλέψει κανείς ότι λίγες ώρες μετά η φωτιά θα έφτανε εκεί που τελικά έφτασε.

Το λέω αυτό διότι αυτοί οι οποίοι βρίσκονται στο Συντονιστικό της Πυροσβεστικής κάνουν μια πολύ δύσκολη δουλειά και μια από τις πολύ σημαντικές τους υποχρεώσεις είναι να προβλέπουν προς τα πού θα κινηθεί η φωτιά, έτσι ώστε να μπορούν ακριβώς να κάνουν αυτές τις εκκενώσεις με όσο το δυνατόν πιο εύστοχο τρόπο.

Στη Ρόδο έφυγαν με ασφάλεια 20.000 κάτοικοι και τουρίστες. Είναι μια επιχείρηση η οποία εκθειάστηκε στο εξωτερικό, λοιδορήθηκε από κάποιους εδώ στη χώρα μας. Λυπάμαι πραγματικά γι' αυτό. Και αναρωτιέμαι, πραγματικά, τι έλεγαν όλοι αυτοί οι κήνσορες του καναπέ βλέποντας τις τραγικές εικόνες στη Χαβάη, όπου κανένα «112» δεν χτύπησε, καμία εκκένωση δεν έγινε, εκατοντάδες άνθρωποι, όπως είπα, έχασαν τη ζωή τους με τραγικό τρόπο. Κατά πάσα πιθανότητα δεν θα ταυτοποιηθούν ποτέ.

Η κριτική η οποία ασκήθηκε στην αμερικανική κυβέρνηση και στην Πολιτεία της Χαβάης δεν ήταν ότι δεν σταμάτησαν τη φωτιά, ήταν ότι κατέρρευσαν οι επικοινωνίες και τα συστήματα έγκαιρης ειδοποίησης, ότι δεν υπήρχε αστυνομία, ότι δεν υπήρχε καθοδήγηση και ότι οι πολίτες βρέθηκαν απροστάτευτοι απέναντι στην πύρινη λαίλαπα.

Σήμερα η Ρόδος ανακάμπτει, ευτυχώς, τουριστικά. Η Αλεξανδρούπολη είναι και θα είναι ζωντανή. Θα γιατρέψει τις πληγές της, όπως τις γιάτρεψε και η Εύβοια, η οποία έχει κάνει πια, με πολύ μεγάλη στήριξη από το κράτος, ένα νέο παραγωγικό ξεκίνημα.

Δεύτερο επιχείρημα -θα το ακούσουμε πολύ σήμερα: δώστε έμφαση στην πρόληψη και όχι τόσο στην καταστολή.

Το «όχι τόσο στην καταστολή» θα ήθελα να εξηγηθεί λίγο περισσότερο. Δηλαδή, να πάρουμε χρήματα από τις ενοικιάσεις των ελικοπτέρων για να τα ρίξουμε στην πρόληψη ή να δώσουμε περισσότερα χρήματα στην πρόληψη; Να μας τα εξηγήσετε όλα αυτά, γιατί θα σας ζητήσω να γίνετε συγκεκριμένοι σε αυτά τα οποία θα προτείνετε.

Λοιπόν, συμφωνούμε. Η πρόληψη είναι απαραίτητη. Μόνο για δράσεις καθαρισμού από εύφλεκτα υλικά και διανοίξεις αντιπυρικών ζωνών διατέθηκαν φέτος περισσότεροι πόροι από κάθε άλλη χρονιά. Γιατί είχαμε ακριβώς τη δυνατότητα να αξιοποιήσουμε το Ταμείο Ανάκαμψης, 160 εκατομμύρια ευρώ μόνο από το Ταμείο Ανάκαμψης, 67 εκατομμύρια από άλλες πηγές για δασικούς δρόμους, δεξαμενές και πυροφυλάκια.

Στη Δαδιά, επειδή ακριβώς γνωρίζαμε την σημασία του δάσους, διατέθηκαν 6 εκατομμύρια. Έξι εκατομμύρια διαθέσαμε στη Δαδιά. Δεν είναι μικρό ποσό, αν σκεφτείτε πόσα δάση έχουμε στη χώρα. Επιλέξαμε και διαθέσαμε 6 εκατομμύρια στη Δαδιά.

Αν ασκήσετε, λοιπόν, κριτική για τις δράσεις πρόληψης που έγιναν στη Δαδιά, να γίνετε συγκεκριμένοι. Δεν έπρεπε να είναι 6 εκατομμύρια, έπρεπε να είναι 12 εκατομμύρια, 18 εκατομμύρια, 20 εκατομμύρια, 50 εκατομμύρια, 100 εκατομμύρια; Πόσα;

Δεν διατέθηκαν σωστά; Οι δασικοί οι οποίοι έκαναν τις μελέτες δεν τις έκαναν σωστά; Οι αντιπυρικές δεν είχαν χαραχθεί σωστά; Να τα πείτε όλα αυτά, γιατί θα μιλήσετε για πρόληψη, φαντάζομαι.

Στην πράξη, όμως, δυστυχώς, η πραγματικότητα είναι μια: όπως σας είπα, οι αντιπυρικές ζώνες δεν είναι ικανές συχνά να σταματήσουν φωτιές οι οποίες αποκτούν τη δική τους δυναμική.

Και οι Δήμοι, εύλογο ερώτημα, έκαναν την δουλειά τους; Γιατί προφανώς αυτή είναι μια υπόθεση που δεν αφορά μόνο την οργανωμένη πολιτεία, αφορά και την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δεν θα υπεκφύγω: άλλοι ναι και άλλοι όχι. Υπάρχουν δήμοι υποδειγματικοί, με δικά τους συστήματα πυρόσβεσης, με δεξαμενές οι οποίες είναι γεμάτες, με drones, με δίκτυα εθελοντών.

Παραδείγματος χάρη, Δήμοι οι οποίοι έχουν αναλάβει την οργάνωση των συνδέσμων προστασίας και του Υμηττού και της Πεντέλης, κάνουν μια εξαιρετική δουλειά, με σημαντική συμμετοχή και των εθελοντών.

Υπάρχουν, όμως, και άλλοι Δήμοι -και δυστυχώς δεν είναι λίγοι- οι οποίοι δεν πράττουν το αυτονόητο. Ανέχονται παράνομες χωματερές, «κλείνουν το μάτι» σε επικίνδυνες πρακτικές δημοτών. Το κράτος θα τους ελέγξει αλλά και οι δημότες, καθώς έχουμε σε λίγες εβδομάδες δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, έχουν χρέος να συνυπολογίσουν αυτή τη στάση στα κριτήρια της ψήφου τους.

Προσωπικά, πιστέψτε με, δεν το έχω κάνει ποτέ να ξεχωρίσω αιρετούς της Αυτοδιοίκησης με βάση τα παραταξιακά χρώματα. Μόνο τα χρώματα της προόδου της περιοχής τους με ενδιαφέρουν, γι' αυτό και οι έλεγχοι του κεντρικού κράτους θα ενταθούν και θα συνδεθούν ευθέως με τη διάθεση πόρων, ανάλογα με τις επιδόσεις κάθε Δήμου, και στον τομέα των δράσεων πρόληψης κατά των δασικών πυρκαγιών.

Όλοι οι τοπικοί άρχοντες θα αξιολογούνται βάσει συγκεκριμένων δεικτών που θα υποδεικνύουν πόσο συνεπείς είναι με τις οδηγίες για την προστασία του περιβάλλοντος, αλλά και των δημοτών τους. Τα συμπεράσματα θα δημοσιοποιούνται και ο καθένας πια

αναλάβει τις ευθύνες του.

Τέλος, λίγα λόγια για την περίφημη έκθεση Γκολντάμερ, η οποία πράγματι μετά την τραγωδία του Ματιού ήταν μια σωστή πρωτοβουλία, να φέρουμε ξένους ειδικούς να μας υποδείξουν τι είναι αυτά τα οποία πρέπει να κάνουμε και πώς πρέπει να αλλάξουμε την πολιτική μας για την προστασία των δασών μας.

Σε πολύ μεγάλο βαθμό τα συμπεράσματα της έκθεσης Γκολντάμερ έχουν εφαρμοστεί ή εφαρμόζονται από αυτή την κυβέρνηση. Θα δώσω λίγα παραδείγματα μόνο. Βασική αιχμή, οργανωτική της πρότασης τότε, ήταν να δημιουργηθεί ένας επιτελικός οργανισμός διαχείρισης των πυρκαγιών. Να διευρυνθεί η αντιπυρική περίοδος, να εξορθολογιστούν οι δαπάνες μεταξύ πρόληψης και καταστολής, να ολοκληρωθούν οι δασικοί χάρτες για όλα τα δάση.

Η έκθεση Γκολντάμερ απαιτούσε μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ όλων των αρμοδίων φορέων. Ζητούσε να υιοθετηθεί το «αντιπύρ» ως αμυντική μέθοδος, να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στις επίγειες δυνάμεις, να μην υπάρχει απόλυτη εξάρτηση μόνο από τα εναέρια μέσα.

Και τι κάναμε, λοιπόν, εμείς αυτά τα τέσσερα χρόνια -προφανώς όχι τους τελευταίους μήνες, γιατί κυβερνούμε από το 2019: δημιουργήσαμε ένα Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας στη θέση ενός ερειπωμένου γραφείου. Αυτό ήταν η Πολιτική Προστασία επί ημερών της προηγούμενης κυβέρνησης, σε ένα κτήριο μάλιστα ετοιμόρροπο. Σε ένα κτήριο ετοιμόρροπο το οποίο πιθανόν σε έναν μεγάλο σεισμό, ω μη γένοιτο, θα ήταν το πρώτο το οποίο θα είχε υποστεί ζημιές.

Από εκεί και πέρα, σας μίλησα για τους σημαντικούς πόρους οι οποίοι έχουν ήδη διατεθεί για δράσεις πρόληψης: 227 εκατομμύρια. Πόσα ήταν το 2019; 20 εκατομμύρια, το 2019.

Έχουμε αναρτήσει και κυρώσει πάνω από το 90% των δασικών χαρτών. Οι καμένες εκτάσεις πια αυτόματα κηρύσσονται αναδασωτέες, γίνονται συστηματικές ασκήσεις με νέες τεχνολογίες όπως το αντιπύρ, έχουμε πια 500 δασοπυροσβέστες, δασοκομάντος, οι οποίοι μπορούν να μπουν σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες μέσα στα δάση και να επιχειρήσουν να σβήσουν τις πυρκαγιές μέσα στο δάσος, μην περιμένοντας κατ' ανάγκη αυτή να φτάσει στο δρόμο.

Τι πρότεινε η έκθεση Γκολντάμερ; Να ενισχύσουμε τη Δασική Υπηρεσία και κυρίως να ενισχύσουμε τη συνεργασία μεταξύ της Δασικής Υπηρεσίας, της Πολιτικής Προστασίας, της Πυροσβεστικής, και για τις δράσεις πρόληψης αλλά και στην επιχείρηση της καταστολής.

Πού ήταν οι δασικές υπηρεσίες όταν ήρθαμε εμείς στα πράγματα; Πού ανήκαν οργανωτικά; Το θυμάστε φαντάζομαι, στις αποκεντρωμένες διοικήσεις. Ακέφαλες, ευνουχισμένες, ουσιαστικά, πολιτικά, χωρίς καμία ουσιαστική κατεύθυνση. Τώρα είναι υπό την αρμοδιότητα και υπό τον πολιτικό έλεγχο του Υπουργείου Περιβάλλοντος. Και δεν

υπάρχει φωτιά, μεγάλη φωτιά, στην οποία στο επιχειρησιακό κέντρο να μην βρίσκονται οι τοπικοί δασάρχες και οι δασολόγοι και να συνεργάζονται με την Πυροσβεστική για την καλύτερη αντιμετώπιση της φωτιάς.

Λοιπόν, αυτό γίνεται αυτή τη στιγμή, όπως ακριβώς μας υπέδειξε η έκθεση Γκολντάμερ. Πρέπει να ενισχυθεί περισσότερο η Δασική Υπηρεσία; Προφανώς, θα τα πω και στη συνέχεια. Αλλά αυτό είναι κάτι το οποίο γίνεται πια συστηματικά, μεθοδικά και, ναι, φέρνει αποτελέσματα. Διότι η Δασική Υπηρεσία όπως την παραλάβαμε το 2019, όπως σας είπα, δεν είχε κατεύθυνση και ουσιαστικά δεν είχε πολιτικό προϊστάμενο.

Η πλήρης ενεργοποίηση του συστήματος Engage μάς επιτρέπει να μπορούμε να δούμε ανά πάσα στιγμή πού βρίσκονται όλα τα πυροσβεστικά οχήματα, πόσο νερό έχουν και διευκολύνει το συντονισμό σε πραγματικό χρόνο. Και βέβαια, η κινητοποίηση της κοινωνίας, διπλασιάζοντας εκπαιδευμένους εθελοντές, ξεδιπλώνοντας μια μεγάλη καμπάνια ενημέρωσης.

Και βέβαια, θα σταθώ στην πολύ σημαντική κατάκτηση για το κράτος, που δεν είναι άλλη από την τυποποίηση της διαδικασίας της κρατικής αρωγής μετά από κάθε μεγάλη φυσική καταστροφή. Είναι μια σημαντική δουλειά του Υπουργείου Πολιτικής Προστασίας και Κλιματικής Κρίσης, υπό τον Υφυπουργό, τον κ. Τριαντόπουλο. Αυτή η διαδικασία τυποποιήθηκε μετά τις μεγάλες φυσικές καταστροφές του «Ιανού», αλλά και τη φωτιά της Εύβοιας.

Έχει ήδη οδηγήσει σε αποτελέσματα. Δεν χρειάζεται να σας θυμίσω πόσα χρόνια περνούσαν και πόσες υποθέσεις αποζημιώσεων παλιών πυρκαγιών χρειάστηκε αυτή η κυβέρνηση να εκκαθαρίσει.

Και βέβαια, προσθέσαμε και σε αυτή τη συμμετοχή στην εθνική προσπάθεια της αποκατάστασης και την έννοια του αναδόχου, το θεσμό του αναδόχου, για την αποκατάσταση περιοχών όπου μπορεί κάποιος ιδιώτης, υπό την καθοδήγηση της Δασικής Υπηρεσίας, να αναλάβει να εκπονήσει μια μελέτη και μετά να χρηματοδοτήσει και τα έργα αποκατάστασης τα οποία πρέπει να γίνουν και την όποια αναδάσωση χρειάζεται, διότι αναδάσωση απαιτείται σε λίγες περιπτώσεις, προκειμένου να βοηθήσουμε το δάσος για να ξαναγεννηθεί.

Είμαι σίγουρος ότι πολλοί που μας ακούν αγνοούν όλα αυτά τα οποία έγιναν. Ακούμε διάφορα, ότι το Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας δεν έχει οργανόγραμμα. Επικαιροποιούμε τον Οργανισμό με Προεδρικό Διάταγμα, αλλά το Υπουργείο, κ. Ανδρουλάκη, επειδή θα το πείτε φαντάζομαι αυτό, λειτουργούσε με τον πρώτο Υπουργό, τον κ. Στυλιανίδη.

Έχει δομές, στήθηκε στα πρότυπα γαλλικών υπηρεσιών, με συνεργασία και τεχνογνωσία από το εξωτερικό. Είναι μια σημαντική κατάκτηση το γεγονός ότι έχουμε σήμερα ένα τέτοιο Υπουργείο. Διότι σας θυμίζω και πάλι τι παραλάβαμε και πώς περάσαμε από μια ανενεργή Γενική Γραμματεία σε ένα οργανωμένο Υπουργείο, το οποίο προφανώς πάντα έχει περιθώρια να γίνει καλύτερο.

Και ναι, το Υπουργείο είναι αυτό το οποίο τρέχει και το Πρόγραμμα «ΑΙΓΙΣ», δική μας πρωτοβουλία, αυτής της κυβέρνησης ήταν. Ένα πολύ μεγάλο πρόγραμμα πολιτικής προστασίας, σχεδόν 2 δισεκατομμύρια, με άξονες και την καταστολή και την πρόληψη. Με επίκεντρο το Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης, αλλά με συντονισμό με όλους τους φορείς και με δράσεις οι οποίες θα ξεδιπλωθούν σε βάθος χρόνου. Γιατί φαντάζομαι ότι θα ακούσουμε και σήμερα πάλι «γιατί δεν έχετε υλοποιήσει όλο το Πρόγραμμα “ΑΙΓΙΣ” ήδη;».

Θα αναφέρω χαρακτηριστικά μόνο το παράδειγμα των πυροσβεστικών αεροσκαφών, των νέων Canadair, τα οποία η χώρα θα προμηθευτεί πρώτη από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Φαντάζομαι το γνωρίζετε, θα το επαναλάβω και σήμερα για όσους δεν το γνωρίζουν, ότι η γραμμή παραγωγής νέων Canadair δεν λειτουργεί σήμερα καν.

Πρέπει η γραμμή πρώτα να μπει μπροστά, να υπάρχει ικανός αριθμός παραγγελιών, να υπάρχει εγγύηση από την καναδική κυβέρνηση, να αρχίσουν να παράγονται τα αεροπλάνα και ναι ελπίζουμε ότι το 2026, το αργότερο το 2027, η χώρα θα είναι η πρώτη που θα παραλάβει τα νέα Canadair 515.

Εν τω μεταξύ, όμως, δεν είμαστε ορφανοί από εναέρια μέσα. Και μισθώνουμε εναέρια μέσα και προσπαθούμε με φιλότιμες προσπάθειες να κρατήσουμε στον αέρα ειδικά τα παλαιότερα Canadair, τα οποία πια αισίως υπηρετούν τον πόλεμο κατά των πυρκαγιών σχεδόν 50 χρόνια.

Έγιναν όλα τέλεια; Προφανώς και όχι. Και παρά τις τεράστιες προσπάθειες οι οποίες καταβλήθηκαν είμαστε ακόμα πίσω από τις ανάγκες. Και επειδή δεν μου αρέσει να μασάω τα λόγια μου, ένα πεδίο στο οποίο μπορούμε να γίνουμε καλύτεροι, όπου ακόμα δεν κερδίσαμε αυτή τη μάχη, είναι εκείνο το πεδίο των τεχνολογικών συστημάτων έγκαιρης προειδοποίησης και παρέμβασης σε μια πυρκαγιά ώστε να είναι πιο γρήγορη η προσβολή, η αμεσότητα της πρώτης παρέμβασης.

Και να αναφέρω μόνο ενδεικτικά ορισμένα παραδείγματα από τις τεχνολογικές καινοτομίες που δρομολογούνται από την Πολιτική Προστασία στα πλαίσια του Προγράμματος «ΑΙΓΙΣ».

Παραπάνω από 100 drones που θα μπορούν να παρακολουθούν ευαίσθητα σημεία, πολλές φορές και με χρήση τεχνητής νοημοσύνης, έτσι ώστε να μπορούμε να ενημερωνόμαστε αμέσως για μια εστία φωτιάς όταν εκδηλωθεί. Αισθητήρες μέτρησης θερμοκρασίας, κάμερες σε όλους τους αρχαιολογικούς χώρους και στα δάση υψηλού κινδύνου. Οφείλουμε να έχουμε καλύτερες δορυφορικές εικόνες, θα είμαστε συνδρομητές σε προηγμένα δορυφορικά συστήματα καταγραφής θερμότητας που θα μας δίνουν πιο κοντά σε real time ενημέρωση για την πορεία μιας πυρκαγιάς.

Νέες προσλήψεις. Ναι, χρειαζόμαστε και νέους πυροσβέστες. Πεντακόσιοι δασολόγοι, οι προσλήψεις δρομολογούνται άμεσα, 1.000 πυροσβέστες, νέο εποχικό προσωπικό. Θα χρειαστούμε μια ενίσχυση ειδικά της Δασικής Υπηρεσίας, η οποία είχε να κάνει προσλήψεις... Δεν θυμάμαι να έγιναν προσλήψεις δασικών επί δικών σας ημερών.

Το Πυροσβεστικό Σώμα να μπορεί να αφιερώνει μεγαλύτερο κομμάτι του χρόνου του το χειμώνα, που ασχολείται πρωτίστως με τις αστικές πυρκαγιές, σε προληπτικές δράσεις μέσα στο δάσος.

Όπως είπα, αύξηση του αριθμού των δασοκομάντος οι οποίοι παρεμβαίνουν μέσα στα δάση. Μεγαλύτερος ρόλος των Ενόπλων Δυνάμεων σε επιτήρηση, κυρίως των ακριτικών περιοχών, για την αντιμετώπιση υβριδικών απειλών.

Μια σημαντική αναδιάταξη των πόρων του Ταμείου Ανάκαμψης. Σήμερα είναι 31 του μηνός, η χώρα καταθέτει την αναθεώρηση του Ταμείου Ανάκαμψης και στρέφει περισσότερους πόρους, παραπάνω από 200 εκατομμύρια, σε δράσεις πρόληψης και προστασίας. Τονίζω, βέβαια, ότι αυτοί οι πόροι είναι on-~~off~~. Μετά θα πρέπει να βρούμε αντίστοιχους πόρους για να υποστηρίξουμε αυτές τις δράσεις στο μέλλον.

Ψηφιακή πλατφόρμα στο Κτηματολόγιο, που θα εντοπίζει ακαθάριστα οικόπεδα και θα μπορεί να καταλογίζει και αυτόματα πρόστιμα στον ιδιοκτήτη και στο Δήμο που αδιαφορεί.

Ενίσχυση των πολιτικών των αναδασώσεων, αλλά, τονίζω πάλι, στοχευμένα, διότι τα δάση τα οποία καίγονται είναι πρωτίστως δάση τα οποία θα μπορούσαν να ξαναγεννηθούν υπό μια βασική προϋπόθεση: ότι θα φροντίσουμε, όπως το κάναμε στην Εύβοια πολύ πετυχημένα, να τρέξουμε γρήγορα τα αντιδιαβρωτικά και τα αντιπλημμυρικά έργα, έτσι ώστε να μπορέσουμε να σταθεροποιήσουμε τα εδάφη και να διευκολύνουμε τη φυσική αναγέννηση.

Αυτό πρέπει να γίνει και τώρα, και το Υπουργείο έχει μεγάλη δουλειά να συντονίσει όλες αυτές τις δράσεις.

Τέλος, έχω ήδη μιλήσει με την πρόεδρο της Επιτροπής, την κα Ursula von der Leyen. Συμφώνησα ότι η μεγαλύτερη φωτιά της Ευρώπης δικαιούται και μεγαλύτερη αλληλεγγύη από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι πόροι που μπορούν να διατεθούν στη χώρα, θα διατεθούν αφενός στη στήριξη αγρωτών και κτηνοτρόφων και αφετέρου στις προσπάθειες αποκατάστασης και προστασίας του εναπομείναντος δάσους της Δαδιάς.

Για τις αποζημιώσεις όσων επλήγησαν, η διαδικασία ξεκινά ήδη. Όπως έχω πει, είναι πια μια διαδικασία απόλυτα τυποποιημένη. Θα βοηθήσουμε όσους συμπολίτες μας δοκιμάστηκαν από τη φωτιά να ξαναχτίσουν τα σπίτια τους. Θα αποζημιώσουμε τους κτηνοτρόφους οι οποίοι έχασαν τα ζώα τους, θα στηρίξουμε τους καλλιεργητές, όσους είδαν τις ελιές τους να καταστρέφονται.

Και βέβαια, θα δημιουργήσουμε ένα συνολικό πλαίσιο προστασίας, θα υλοποιήσουμε ένα πλαίσιο προστασίας το οποίο είναι ήδη θεσμοθετημένο με αναστολές φόρων, ασφαλιστικών εισφορών, υποχρεώσεων ΕΝΦΙΑ. Και βέβαια, για τον Έβρο, θα ακολουθήσουμε το πολύ επιτυχημένο παράδειγμα της Βόρειας Εύβοιας, δημιουργώντας ένα «Evros Pass», με σκοπό να στρέψουμε περισσότερη τουριστική κίνηση προς την περιοχή αυτή.

Αλλά δεν αρκούν μόνο αυτά. Θα χρειαστεί σίγουρα μια μεσοπρόθεσμη πολιτική ανασυγκρότησης της περιοχής και υπό την ηγεσία του Υφυπουργού Κλιματικής Κρίσης, έως το τέλος του έτους, θα παρουσιάσουμε ένα ειδικό αναπτυξιακό σχέδιο για τον Έβρο, το οποίο θα λάβει υπόψη του και τα σημαντικά συμπεράσματα της αρμόδιας επιτροπής για την Θράκη.

Και βέβαια, θα ζητήσουμε και από ευρωπαίους ειδικούς να μελετήσουν την πυρκαγιά στη Δαδιά, να μας ετοιμάσουν ένα αντικειμενικό πόρισμα για τα αίτια της, αλλά να ενισχυθούν και ιδέες και προτάσεις για την αναγέννηση αλλά και την προστασία του μοναδικού αυτού δάσους.

Αν υπάρχει μια αχτίδα αισιοδοξίας είναι ότι, όπως έχω ενημερωθεί από τους αρμόδιους, η Δαδιά είχε καεί και πάλι ολοσχερώς, πλήρως, κάποια στιγμή τη δεκαετία του '50 και τριάντα χρόνια μετά ήταν ήδη ένα ώριμο και παραγωγικό δάσος. Αυτή είναι η υποχρέωσή μας τουλάχιστον για τις επόμενες γενιές, να φροντίσουμε να βοηθήσουμε τη φύση να αναγεννηθεί.

Και τέλος, θα ήθελα να προσθέσουμε στην εθνική μας ατζέντα ένα ζήτημα το οποίο στο παρελθόν μπορεί να είχε αποτελέσει για κάποιους, για ιδεολογικούς και ιδεοληπτικούς λόγους, ταμπού: αναφέρομαι στο ζήτημα της παραγωγικής αξιοποίησης των δασών μας.

Είναι κάτι που θα έφερνε από τη μια πλευρά ανάπτυξη στις τοπικές οικονομίες, με την οργανωμένη εκμετάλλευση της ξυλείας και της βιομάζας. Είναι ενδιαφέρον να τονίσουμε ότι σήμερα οι ανάγκες της χώρας σε ξυλεία καλύπτονται πρωτίστως από εισαγωγές.

Μια χώρα η οποία έχει 70 εκατομμύρια στρέμματα δασοκάλυψης. Και για όσους δεν το γνωρίζουν, τα τελευταία πενήντα χρόνια η δασοκάλυψη έχει αυξηθεί στη χώρα μας, δεν έχει μειωθεί, για τον απλούστατο λόγο ότι πολλές εργασίες στην ύπαιθρο εγκαταλείφθηκαν και πολλοί αγροί δασώθηκαν.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, ένα νέο μοντέλο παραγωγικής εκμετάλλευσης των δασών, με επιδότηση, ενδεχομένως, της βιομάζας, με μεγάλους σύγχρονους δασικούς συνεταιρισμούς που μπορούν να αποτελέσουν παράγοντες ασφάλειας και πρόληψης.

Υπάρχουν σκέψεις ήδη από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και έχω ζητήσει τάχιστα να παρουσιαστεί ένα συγκεκριμένο σχέδιο για το πώς μπορούμε και πάλι να κάνουμε τα δάση μας πιο παραγωγικά και να καλύψουμε και πραγματικές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω λέγοντας ότι είναι αδιέξοδο να προβάλλουμε μοιρολατρικά τη σκοτεινιά της συγκυρίας στο μέλλον. Αντίθετα, αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε είναι να οπλιστούμε με πείσμα ώστε να απαντήσουμε πιο αποτελεσματικά στις προκλήσεις της κλιματικής κρίσης.

Αυτή την ώρα που μιλάμε, για να κλείσω με μια νότα αισιοδοξίας, στην Εύβοια, η οποία τόσο δοκιμάστηκε από τις πυρκαγιές πριν από δύο χρόνια, εγκαινιάζεται ένα καινούργιο και ακμαίο δασικό χωριό.

Αυτές είναι δύο φωτογραφίες, στη θέση μιας περιοχής η οποία ήταν ολοσχερώς καμένη πριν από δύο χρόνια. Ας γίνει, λοιπόν, αυτό το δασικό χωριό της Εύβοιας ένα σύμβολό μας. Όπως οικοδομήσαμε -και θα χρειαστούμε αρκετή δουλειά ακόμα- την Εύβοια μετά, έτσι θα χτίσουμε και τον Έβρο μετά.

Η επίθεση της φύσης, και να κλείσω με αυτό, για να ακούσω μετά με προσοχή τις τοποθετήσεις των συνάδελφων αρχηγών των κομμάτων, είναι πολύ μεγάλη για να προκαλεί μικρόψυχες κομματικές διαιρέσεις.

Ας μείνουμε όσο μπορούμε ενωμένοι. Ας μιλήσουμε όσο το δυνατόν πιο συγκεκριμένα. Ας καταλήξουμε, μετά την ολοκλήρωση αυτής της συνεδρίασης, τουλάχιστον σε κάποια συμπεράσματα στα οποία να μπορούμε να συμφωνήσουμε.

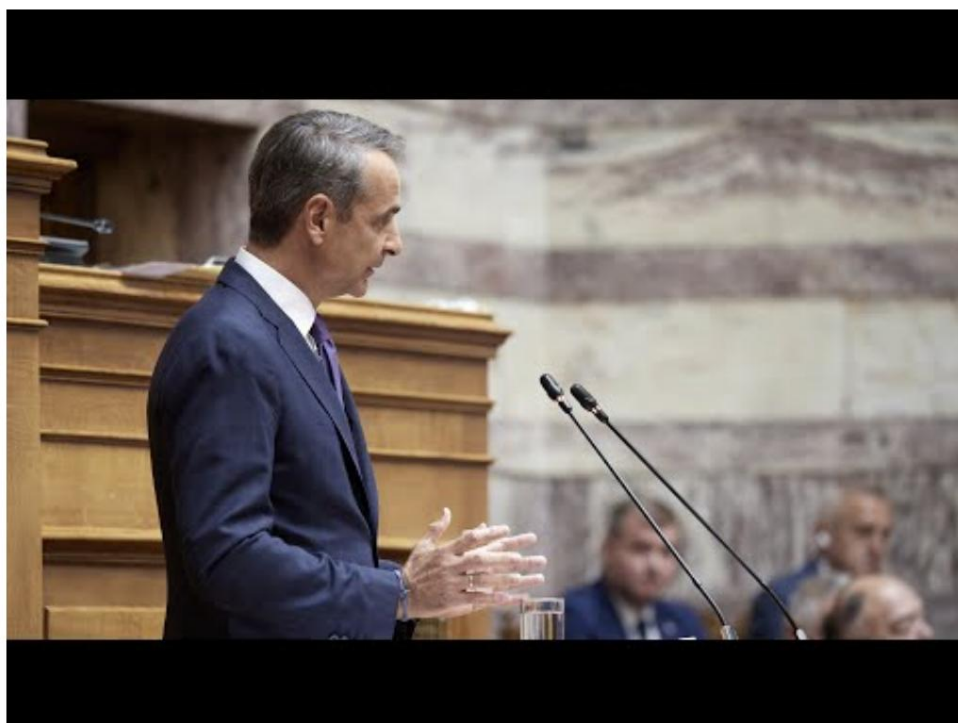
Αν μπορέσουμε να το πετύχουμε αυτό, νομίζω ότι θα είναι μια επιτυχία, μια καλή στιγμή αυτής της νέας Βουλής. Αλλά πιστεύω ότι θα έχουμε σταθεί τουλάχιστον αντάξιοι των προσδοκιών των πολιτών σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία.

Σας ευχαριστώ.

Speech by Prime Minister Kyriakos Mitsotakis in the Parliament, in the debate about the recent fires that occurred in the country, the support measures for those affected and the initiatives launched by the government to deal with the consequences of the climate crisis

primeminister.gr/2023/08/31/32425

August 31, 2023

Watch Video At: <https://youtu.be/z9FJj3BQzFg>

Mr. President, ladies and gentlemen, first of all, let me wish Mr. Pafilis, the General Secretary of the Communist Party, good bye.

I am coming to today's discussion - before this difficult summer is over and unfortunately with the fire in Evros still active - with the first goal of seeking explanations and converging on solutions for this year's fires.

I hope and wish that we will have a substantial and informed discussion, presenting real facts, describing the initiatives we have undertaken, identifying with courage possible weaknesses of the state and listening not only to the obvious objections that one always expects in a parliamentary process, but above all to proposals. Specific and documented suggestions for the next day.

Because, unfortunately, the climate crisis is here and it is here more and more threatening for all of us. In a danger that affects everyone, the response must obviously be given by everyone.

And I believe that the last thing citizens are looking for today is yet another ordinary parliamentary "cockfight". What they are waiting for is accountability, seriousness, maturity, responsibility towards a phenomenon which is obviously plaguing and testing our country, but at the same time plaguing and testing the entire planet.

It goes without saying that the fires have no party color. So, therefore, our positions should be: cool, realistic, strict where necessary. Mostly, however, tested. Tested on the "scales" of the real, the specific, the tested, the applicable, the costed.

Otherwise the conclusion will be something worse than wrong. It will just be ineffective. It will still be a debate that will be recorded in the collective subconscious as parliamentarily irrelevant.

First of all, I want to express from the floor of the Parliament my support to all those who were tested and are still being tested by the fiery conflagration that besieged our homeland this summer.

And to assure - I will have the opportunity later to be more detailed - that the state will complete all compensation procedures with great speed, immediately starting, as we must do, the restoration of the affected areas.

On the other hand, there is no doubt that we are all hurt by what has gone before. We are aware of losses and must learn from our mistakes.

However, we should also agree on an assumption, a common assumption which results from global experience. That is, to realize something that we are not only experiencing in Greece but in many regions of the world: that climate threats - I am not referring only to fires, but also to floods, extreme weather events - are often, not always but often, a step ahead of human defense.

This, however, in no way can mean that our own mobilization should not proceed and should not adapt to the new data.

What we do today may be enough for what happened some years ago. But every year we have to do more, because the phenomenon itself changes and acquires its own dynamics.

In an unprecedented time, an entire city in Hawaii burned down in America, unfortunately without the authorities being able to evacuate it, with hundreds of dead. We do not yet know how many are dead. Most likely, we will never know, as it is practically impossible to identify the DNA of those who have been declared missing.

The entire southern Mediterranean was tested by fires. In Tenerife we had a fire which burned half the island. In Canada we have unprecedented fires, which practically do not go out, they last for whole months.

This is the reality of the new climate crisis which is already here. And for this very reason in our country, although we prepared - I will insist on this and I am ready to respond to any honest criticism - we prepared, yes, better than any other year, we were faced with an unprecedented combination of events.

So let's run through them. This summer was the hottest summer on record. We had one of the most intense and lasting heat waves, which was followed by systematically strong winds. That is, there was this extremely dangerous combination of hot, dry, together with winds, what is called in the international literature "Hot-Dry-Windy", in many areas of the country.

In Evros we had extremely unusual winds - although Evros is affected by meltemias - in terms of their persistence and duration.

There were weeks when we had more than 500 fires. There were 48 hours when we had 220 fires that the Fire Department had to manage. I will say it again later: fires that we see on TV are the smallest fires that escape, become large and sometimes turn into mega-fires, like the one in Evros. For all the other fires we will never know anything. Because they are the ones that went out in the first quarter, the first hour, with minimal impact on the natural environment, precisely because there was a quick attack by the fire brigade and by our volunteers.

In July and August, as you know, we have a scale of danger in Civil Protection from 1 to 5. Level 5 means extreme alert.

Extreme alert levels 5, not just in one area of the country but in many areas of the country, we've had seven times this summer. In 2021 there were only four similar cases, last year there were none.

We didn't discuss last year at all. Last year was an exceptionally good year, around 250,000 hectares were burned, half of the average. And it should make us wonder what makes a good year and what makes a bad year, when we had more means at our disposal this year than we had last year.

In 2021 we had four cases of alert 5, in 2019 two, in 2012 just one and all the other years none. Just to realize the extremity of the conditions we had to manage.

And this is something that confirms the rapid growth and diversification of the type of risk. Small outbreaks that quickly take on nightmarish proportions. Even when there is early mobilization, not just early, immediate mobilization of firefighting forces and air assets.

Let me refer for example to the fire of Parnitha. The fire of Parnitha was detected almost immediately by a police force which was located near the monastery of Zoodochos Pigi. And the helicopter that attacked the fire arrived at the fire five to six minutes after the fire was detected. In other words, there was air attack from a helicopter which carries 8 tons of water.

This was not enough to stop the fire. And when the fire "rode" the ridge and reached the southern part of Parnitha, we had this phenomenon that I want to show you so that you can understand exactly what our firefighters have to manage: the fire is on one side of the ravine and in a short period of time he passes over a 300 meter ravine to find himself on the other side of the ravine. This, Mr. Famelle, Mr. Androulakis, Mr. Pafilis, was the reality that our firefighters had to face in the field.

I say this because we often hear analysis of the preparation we can do - largely substantiated - the importance we place on fire zones.

Look, there are limits to how much a fire can be managed in the field, and there are fires that, unfortunately, no fire zone can stop, as has been proven many times in the past.

We saw the same, and even worse, in the Evros fire. In Alexandroupolis, the phenomenon of the fire cloud at night was observed for the first time - at least that's what the experts tell us. A phenomenon that had been observed in a fire from the disastrous California fires of 2018, when 18 people lost their lives. This fire, of Alexandroupoli, Evros, will be studied by scientists for many years to come.

This is the extent of the first fire, the small one here, relatively small, which was controlled by the fire brigade until it ignited for reasons we don't yet know - I'll get to that later - a big fire on the northern part, which consumed all that orange you see, within a few hours.

The fire in Evros, at its beginning, burned in five hours as another fire burned in five days, in 2021, in the Dadia fire. In five hours, the same area was burned that burned a similar fire in Evros in five days.

I do not invoke the above to justify manipulations that were done. As a result, when we have this magnitude of destruction, they did not turn out to be equal to the conditions.

I will insist, however, that conditions are emerging that make this battle increasingly unequal, but in no case should we consider this battle lost.

We used to wonder: where is the state, when will the planes fly. Today the state is present, immediately and everywhere, but the fire persists.

Aerial vehicles attempt, but often obstructed by geomorphology and smoke, the water they drop often evaporates before reaching its target.

To put it another way, nothing is as we know it anymore in relation to natural threats. This, however, should in no way allow us to nullify the great steps taken by Greece, first of all the foundation and organization of Civil Protection.

Nor, much less, can the struggle of the front-line fighters be flattened. They are awake for 24 hours. Pilots, firefighters, police, porters, the army, volunteers. They save lives and property. They deserve gratitude and honor, not easy criticism.

And I want, in honor of these people, to testify and read in the House a post made by a resident, who fought and is fighting as a volunteer with our forces, as well as foreign forces, in the area of Soufli.

I read: "Another very difficult day has passed for the settlements of the Municipality of Soufli and our forests. Unfortunately, huge tracts of forest were lost for another day, the fire passing roads and firebreaks one after another, showing its unstoppable fury to burn everything. In the positive news of the day, no houses were lost in the settlements of Kotronia and Giannouli. A big thank you from all of us to the Greek and Czech firefighters who remained in Giannouli yesterday and, while they were trapped inside the village and the fire was moving towards them, they did not take a single step back from their position, protecting every house and human life. Good strength and good courage to everyone for today."

Because there will be a lot of hearing in this room, always keep in mind that the fires are put out by those people in the field. And when you wonder why the fire is burning for the twelfth day, you should tell us directly if you blame those people who are fighting on the front lines to put out the fire.

A little attention, then, to your word, because you know that what you say here and will be said here, will be heard by some people who are awake and who are fighting. And the minimum they require from all of us is - if nothing else - seriousness and recognition of the difficulty of the real situation.

Well, despite the new adversity and the escalating climate crisis, I recognize that there are many reasonable, well-intentioned questions that need to be answered.

Although answers to many of them I think have been given to a certain extent, I will try today, on the occasion of this more detailed discussion, to approach some of them in more detail and obviously I reserve my second opinion to also answer the criticism that I will hear from the opposition parties.

I repeat: with no desire to justify actions, but without allowing and at the same time a barren oppositional catastrophizing.

Why, then, did so many acres burn in Greece this year? The damage to forest wealth is indeed significant. They will logically exceed 1.5 million acres in a first estimate. I will come next to the way in which we calculate burnt acres, because I think that too has a special importance. Of course, the dominant one is that of Dadia, Evros, which was characterized as the biggest fire in Europe. Without this fire, we would be slightly above the average burned area for the last decade.

I will not say again that this year's conditions were unprecedented. If the Minister takes the floor afterwards, he can give the detailed information on how many fires were lit at the same time and we had to manage in Evros that difficult day. And let us know that the powers we have are not endless and every new fire that is lit to be limited at the beginning and not become big requires the diversion of means.

For example, yesterday we had a fire in Farsala, quite dangerous. In order to put out this fire we had to take some planes which under other circumstances could possibly be operating at Dadia and direct them there.

So, as a matter of fact, this division of forces - forced of course, in order to limit the many fires - creates problems in being able to throw all our forces into the one big fire which is still troubling us.

We also had an unforeseen circumstance. As paradoxical as it may sound, the many rains in May and June were, unfortunately, not a wish after all. It was probably a curse, because they contributed - as the experts tell us, we don't call them - to the rapid growth of many flammable grasses, they made the problem of cleaning and fire protection even greater.

Let's be a little careful with the estimates of losses. What we are measuring at the moment and shown by the scientists as burnt area, concerns the total perimeter of the fire, which indeed today in Dadia is estimated to have exceeded 800,000 acres and unfortunately, as it seems, this number will still increase.

But when we do the full scan, we wish and hope, as was done last year, that there will be enough unburned pieces within this perimeter.

This, obviously, does not mitigate the extent of the problem. However, it makes the process of natural regeneration easier afterwards.

So, things may be marginally better than what some scientists may be presenting today in the Media.

And one more thing, though. Not all fires have the same ecological importance. Not all fires ultimately have the same impact on the environment.

You remember the great discussion that took place about the Rhodes fire, which I will actually visit tomorrow, so that we can start the recovery and restoration procedures on site.

You remember, the opposition also came out and said, "160,000 burnt acres". Is not that right; "160,000 burnt acres in Rhodes". Indeed, this was the perimeter of the fire. That's what Copernicus was giving us in the beginning. This number was correct.

But Copernicus came later and assessed the true ecological impact of the damage to Rhodes. And this is the final Copernicus map. To put it simply, yellow is negligible damage. Orange is low to medium damage. And only red is really serious ecological damage.

The red here corresponds to just over 10% of the total burned area. This is so that we can really document scientifically and understand that not all burned acres that may appear in a total tally are of equal value.

When in the plains of, for example, Thessaly, a field that has been harvested burns, this has practically no ecological impact. It will, however, be counted in the burnt acres. But when it is lost, to say the other side of the coin, when we lose a forest of great ecological importance, such as Dadia, this is indeed a great damage which will take years, decades to restore. And in some cases, as in the disastrous Parnitha fire of 2007, the damage can be truly irreversible. When forests burn that may have grown thousands of years ago, in other climatic conditions, and quite simply they can no longer be replenished.

And that is why it was very important in the Parnitha fire, despite the fact that a significant amount of damage was done, that at least the core of the National Forest was protected and the fire did not reach the fir trees, as it unfortunately did in 2007. And that did not happen by itself, it happened because some people made superhuman efforts, many times - and I will say this publicly - going beyond the limits and safety rules that the very nature of their profession requires them to respect.

I will repeat once more that fires are an issue, to a great extent, related to numerology itself. 95% of fires are extinguished practically in the beginning and they are the ones we will never know anything about. But they didn't go out on their own, they went out because someone ran in and tackled them early, before they got big. And one such fire, it was not one, in fact, there were many, that particularly concerned us, were the fires that were started by a conscious arsonist, as it seems, in Avlonas, when we had to deal with the fire on the southern face of Parnitha. And which were extinguished within an hour, and if they had not been checked within an hour, with the north wind blowing, the damage, possibly, might have been very great.

Second question: does Greece alone have problems in fire management? I said it before, unfortunately what we call "megafires", big, mega fires, are phenomena that states that have even greater financial capacity than us, cannot manage, Canada, Spain and Italy.

That is to say, it is a reality and what should also concern us scientifically is why there are statistically more such fires and what can we do to be more prepared for a phenomenon which, as I described to you, when it takes on such dimensions is too much difficult to control anymore.

And since we will hear a lot about statistics, about comparisons, about what is happening in other Mediterranean countries, I will only say that many countries face the same problem. In Portugal, which we often refer to and which has indeed made a very serious effort, a worthy effort, to change its policy to deal with forest fires. He started this effort after a disastrous summer of 2017 when 130 people died and 5.5 million hectares burned, mind you, in Portugal.

This was the reality of Portugal. Spain lost 3 million hectares last year. The truth for anyone who studies fire statistics is that there are good years and then there are some very bad years.

The problem is that bad years are starting to occur with greater frequency. And this is what should concern us and that is why we need to do something substantial and different from what we have done so far.

That is, you will tell me and I will certainly hear it today, is the climate crisis the alibi for everything? No, it's not an alibi, I'll say it again, but it's part of the interpretation. Because the climate crisis is coming to favor and multiply the spread of fire which, in order not to hide behind our finger, is usually caused by the human hand, whether by intention or negligence.

Arson is one of the most anti-social acts that threaten the well-being and security of the homeland, especially in sensitive areas, such as Evros. The cause of the fire is being investigated. It is almost certain that the cause was man-made.

And it is also almost certain that this fire was lit on routes that are often used by illegal immigrants who have entered our country.

This is not an alibi, but it is the truth about the generative cause of the fire. We don't know if it is by negligence or by intention, the case is being investigated. I won't say anything more at this time. If there are culprits, we will make sure to find them. But I say it again: this is the work of the authorities and only the authorities. Self-righteousness and self-appointed "sheriffs" will not be tolerated by this government.

This is evidenced, moreover, by the number of arrests that have already been made for negligent arson, but unfortunately also for intentional arson. The truth is that danger lurks everywhere: from the farmer who burns grass on his property to the beekeeper who smokes his hives, from the illegal dump to a cigarette or a pointless picnic in the woods.

Another question: will you toughen the penalties for arsonists? The penalties are already very severe. According to the new Criminal Code, maliciously causing a forest fire is a felony. And in addition, in consultation with the Ministry of Justice and the Ministry of Civil Protection, some additional provisions will be filed to increase fines and immediate imprisonment even for cases of simple negligence.

Another question: are we missing, Mr. Famelle, Mr. Androulakis, firefighters and the media, as you often claim? We have more power than ever before. We had sixty-one aircraft in 2019, 89 this year, including the aircraft added by the rescEU mechanism. We had 3,410 vehicles, we have 3,654 today. 15,158 permanent and seasonal firefighters in 2019, 16,080 today. And a number more than double that of Europe, based on population.

This is what the absolute and objective evidence says. Next to this, let's add close to 5,500 trained volunteers. More than twice as many as we found in 2019.

And to add, as I said, the European powers, which are added. Some are permanently stationed in Greece as part of rescEU's permanent solidarity mechanism. Or those which were mobilized at the request of the Greek Government. And I want to say here, from the floor of the Parliament, a big thank you to our friends from abroad, from many countries, who came and fought alongside the Greek firefighters, fighting this often unequal battle.

And, of course, apart from the special unit of the Greek forest commandos, the EMODE, which we will talk about later, our ability to host European forces on a permanent basis during the difficult months of July and August is something that certainly we want to strengthen from now on.

So it is time to stop this simplistic argument - a fairy tale, sometimes I would say - of recruitment, created by those who like numerical alchemy.

We have today more means and more firefighting forces than we used to have. How we should train them in how they should operate is an issue I am prepared to discuss.

The issue, however, is not so numerical, it may be a matter of better training and a greater presence of the Fire Service in the forests themselves, as we have already proven that we can do with EMODE. This is definitely a direction I think we need to move in the future.

Mr. President, dear colleagues, I answered with evidence to five basic questions that run through the public debate about the climate crisis and the country's defense against it.

Allow me, with the same directness, to position myself on the objections, the arguments that are being heard regarding two crucial issues.

First, for the choice of organized evacuations and prevention. And secondly, the government's consistency with the scientific recommendations and above all with the infamous - I imagine you will refer to this as well, Mr. Famelle - conclusion of the Goldammer Committee, which committee and its conclusion are cited as "gospel" by some parties.

So let me explain. As for the focus of our policy, I will not tire of emphasizing it: our priority was, is and will be, first and foremost, the protection of human life.

It is the only one that cannot be replaced and cannot be recreated. Together, of course, with the protection of animals, both productive and non-productive, which are often trapped in the path of the fiery blaze. Next comes the protection of property, critical infrastructure and of course the natural environment.

I'm talking, obviously, about a ranking of losses as well as values. It could not, therefore, be different from a government that puts people and society first and foremost.

Anyone who disagrees with this ranking should state so. To state it directly. We will continue to use "112" and save human lives.

And don't tell us that it was, especially the official opposition, that this was a given. Especially you don't say that. The use of "112" and organized evacuations, Ms. Gerovasili, was not at all self-evident in our country, which is what we have managed to achieve.

And next to the great sadness for the acres we lost we will be, yes, proud of the citizens we protected. We will be proud of the fact that 15,000 people were moved to Alexandroupoli, an entire hospital was evacuated with its patients, staff, and equipment.

I would like to say a big thank you to the Greek Police, who have contributed exemplary to this great effort, sometimes overcoming the objections and reservations of the citizens who do not want to leave their homes.

And of course, let me say one more thing, when it was indicated to us by the Fire Department experts - the Minister also remembers it, I also happened to be in the Coordination Office at those hours - that the Alexandroupolis hospital had to be evacuated, the fire was still very far away. And it took a lot of experience and the ability to intervene quickly to predict that a few hours later the fire would reach where it finally did.

I say this because those who are in Fire Coordination do a very difficult job and one of their very important responsibilities is to predict where the fire will move so that they can precisely make these evacuations as quickly as possible more apt way.

In Rhodes, 20,000 residents and tourists left safely. It is a business that was praised abroad, slandered by some here in our country. I'm really sorry about that. And I wonder, really, what all those couch censors were saying when they saw the tragic images in Hawaii, where no 112 was called, no evacuations were done, hundreds of people, as I said, tragically lost their lives. They will most likely never be identified.

The criticism leveled at the US government and the State of Hawaii was not that they did not stop the fire, it was that communications and early warning systems collapsed, that there was no police, that there was no guidance, and that the citizens were left unprotected against the fire rant

Today Rhodes is recovering, fortunately, in terms of tourism. Alexandroupolis is and will be alive. It will heal its wounds, just as Evia healed them, which has now, with great support from the state, made a new productive start.

Second argument - we will hear this a lot today: emphasize prevention and not so much repression.

I would like the "not so much suppression" to be explained a bit more. That is, should we take money from the helicopter rentals to put into prevention or give more money to prevention? Explain all this to us, because I will ask you to be specific in what you propose.

Well, we agree. Prevention is essential. More resources were allocated this year than any other year, only for cleaning actions from flammable materials and opening fire zones. Because we were able to use the Recovery Fund, 160 million euros from the Recovery Fund alone, 67 million from other sources for forest roads, reservoirs and fire stations.

In Dadia, precisely because we knew the importance of the forest, 6 million were allocated. We allocated six million to Dadia. It's not a small amount, when you consider how many forests we have in the country. We selected and allocated 6 million to Dadia.

Therefore, if you criticize the prevention actions carried out in Dadia, be specific. Shouldn't it be 6 million, should it be 12 million, 18 million, 20 million, 50 million, 100 million? How many?

Were they not allocated correctly? The foresters who did the studies didn't do them right? Were the firewalls not etched correctly? Say all this, because you will talk about prevention, I imagine.

In practice, however, unfortunately, the reality is one: as I told you, fire zones are not often able to stop fires that gain their own momentum.

And the Municipalities, reasonable question, did they do their job? Because obviously this is a case that does not only concern the organized state, it also concerns the Local Government. I will not evade: some yes and some no. There are exemplary municipalities, with their own fire extinguishing systems, with tanks that are full, with drones, with networks of volunteers.

For example, Municipalities that have undertaken the organization of the protection links of both Ymittos and Penteli, do an excellent job, with significant participation of volunteers.

However, there are other municipalities - and unfortunately there are not a few - that do not do the obvious. They tolerate illegal dumps, "turn a blind eye" to dangerous practices of citizens. The state will control them but also the citizens, as we have municipal and regional elections in a few weeks, they have a duty to include this attitude in their voting criteria.

Personally, believe me, I have never singled out elected officials of the Local Government based on factional colors. I am only interested in the colors of their area's progress, which is why central government controls will be intensified and will be directly linked to the allocation of resources, depending on the performance of each Municipality, and in the field of forest fire prevention actions.

All local authorities will be evaluated based on specific indicators that will indicate how consistent they are with the guidelines for the protection of the environment, but also of their citizens. The conclusions will be made public and everyone can

assume his responsibilities.

Finally, a few words about the famous Goldammer report, which indeed after the tragedy of the Eye was a right initiative, to bring foreign experts to show us what we need to do and how we need to change our policy for the protection of our forests.

To a very large extent the conclusions of the Goldammer report have been or are being implemented by this government. I will give only a few examples. A key organizational point of the proposal at the time was to create a staff organization for fire management. Extend the fire season, rationalize spending between prevention and suppression, complete forest maps for all forests.

The Goldammer report called for greater cooperation between all relevant agencies. He called for "anti-fire" to be adopted as a defense method, to give more emphasis to the ground forces, not to have absolute dependence only on aerial means.

So what have we done in these four years - obviously not in the last few months, because we have been governing since 2019: we created a Ministry of Climate Crisis and Civil Protection in place of a dilapidated office. This was the Civil Protection during the days of the previous government, in a building that was in a state of disrepair. In a building ready to collapse which probably in a great earthquake, oh my god, would be the first to be damaged.

Beyond that, I told you about the significant resources that have already been allocated for prevention actions: 227 million. How much was it in 2019? 20 million in 2019.

We have posted and sanctioned over 90% of the forest maps. Burnt areas are now automatically declared recoverable, systematic exercises are carried out with new technologies such as fire fighting, we now have 500 forest firefighters, forest commanders, who can enter extremely difficult conditions in the forests and attempt to extinguish fires in the forest, without waiting by necessity she reaches the road.

What did the Goldammer report suggest? To strengthen the Forestry Service and above all to strengthen the cooperation between the Forestry Service, the Civil Protection, the Fire Brigade, and for prevention actions but also in the suppression operation.

Where was the forest service when we got here? Where did they belong organizationally? You remember it, I imagine, in the decentralized administrations. Headless, castrated, essentially, politically, without any meaningful direction. It is now under the jurisdiction and political control of the Ministry of Environment. And not

there is a fire, a big fire, in which the local foresters and foresters are not present at the operational center and cooperate with the Fire Department to better deal with the fire.

Well, that's what's happening right now, just as the Goldammer report pointed out to us. Should the Forest Service be strengthened more? Obviously, I will say them later. But this is something that is now done systematically, methodically and, yes, it brings results. Because the Forestry Service as we received it in 2019, as I told you, had no direction and essentially no political leader.

The full activation of the Engage system allows us to be able to see at any time where all the fire engines are, how much water they have and facilitates real-time coordination. And of course, the mobilization of society, doubling trained volunteers, unfolding a large information campaign.

And of course, I will focus on the very important achievement for the state, which is none other than the standardization of the process of state aid after every major natural disaster. It is an important job of the Ministry of Civil Protection and Climate Crisis, under the Deputy Minister, Mr. Triandopoulos. This procedure was standardized after the great natural disasters of "Ianos", but also the fire of Evia.

It has already led to results. I don't need to remind you how many years have passed and how many old fire compensation cases this government has had to clear.

And of course, we also added to this participation in the national restoration effort the concept of the contractor, the institution of the contractor, for the restoration of areas where a private individual, under the guidance of the Forestry Service, can undertake to prepare a study and then also finance the restoration works that need to be done and any reforestation that is needed, because reforestation is needed in a few cases, in order to help the forest to be born again.

I am sure that many who listen to us are unaware of all that happened. We hear various things, that the Ministry of Climate Crisis and Civil Protection does not have an organizational chart. We are updating the Organization by Presidential Decree, but the Ministry, Mr. Androulakis, because you will say it I imagine this, was operating with the first Minister, Mr. Stylianidis.

It has structures, built to the standards of French services, with cooperation and expertise from abroad. It is an important achievement that we have such a Ministry today. Because I remind you again what we received and how we went from an inactive General Secretariat to an organized Ministry, which obviously always has room for improvement.

And yes, the Ministry is the one that runs the "Aegis" Program, our own initiative, of this government. A very large program of civil protection, almost 2 billion, with axes and suppression and prevention. Focused on the Ministry of Climate Crisis, but with coordination with all agencies and with actions that will unfold over time. Because I imagine that we will hear again today "why haven't you implemented the entire "Aegis" Program already?".

I will only specifically mention the example of the firefighting aircraft, the new Canadair, which the country will be the first of all European countries to procure. I imagine you know, I'll repeat it today for those who don't, that the new Canadair production line isn't even running today.

The line needs to go ahead first, there is a sufficient number of orders, there is a guarantee from the Canadian government, the planes start to be produced and yes we hope that in 2026, 2027 at the latest, the country will be the first to receive the new Canadair 515.

In the meantime, however, we are not orphaned by aerial means. And we lease aerial vehicles and try with honorable efforts to keep in the air especially the older Canadairs, which have thankfully served the fire war for almost 50 years now.

Did everything go perfectly? Obviously not. And despite the enormous efforts that have been made, we are still behind the needs. And because I don't like to mince my words, one area where we can get better, where we still haven't won this battle, is in that area of early warning and intervention technology systems in a fire so that it can be attacked faster, the immediacy of the first intervention.

And let me mention only indicatively some examples of the technological innovations launched by the Civil Protection within the framework of the "Aegis" Program.

More than 100 drones that will be able to monitor sensitive spots, often using artificial intelligence, so that we can be informed immediately of a fire outbreak when it occurs. Temperature measuring sensors, cameras in all archaeological sites and high risk forests. We must have better satellite images, we will subscribe to advanced satellite heat recording systems that will give us closer to real time information on the progress of a fire.

New hires. Yes, we also need new firefighters. Five hundred foresters, recruitment is underway immediately, 1,000 firefighters, new seasonal staff. We will need a reinforcement especially of the Forestry Service, which has been recruiting... I don't recall any forestry recruitment during your days.

The Fire Brigade should be able to devote a larger part of its time in the winter, which deals primarily with urban fires, to preventive actions in the forest.

As I said, an increase in the number of forest rangers who intervene in the forests. Greater role of the Armed Forces in surveillance, especially of critical areas, to deal with hybrid threats.

A major redeployment of the Recovery Fund resources. Today is the 31st of the month, the country submits the review of the Recovery Fund and directs more resources, more than 200 million, to prevention and protection actions. I stress, of course, that these resources are one-offs. Then we will have to find corresponding resources to support these actions in the future.

Digital platform in the Land Registry, which will identify gross plots of land and will be able to assign automatic fines to the owner and to the Municipality that does not care.

Reinforcement of reforestation policies, but, I emphasize again, targeted, because the forests that are burning are primarily forests that will be able to be reborn under one basic condition: that we take care, as we did in Evia very successfully, to quickly run the anti-corrosives and flood protection works so that we can stabilize soils and facilitate natural regeneration.

This must be done now, and the Ministry has a big job to coordinate all these actions.

Finally, I have already spoken to the President of the Commission, Mrs Ursula von der Leyen. I agreed that Europe's biggest fire deserves even more solidarity from the European Union.

The resources that can be allocated in the country will be allocated on the one hand to support farmers and breeders and on the other hand to the efforts to restore and protect the remaining forest of Dadia.

For the compensation of those affected, the process is already starting. As I said, it is now a completely standardized process. We will help those of our fellow citizens who were tested by the fire to rebuild their homes. We will compensate the farmers who lost their animals, we will support the growers who saw their olives destroyed.

And of course, we will create an overall protection framework, we will implement a protection framework which is already institutionalized with suspensions of taxes, insurance contributions, ENFIA obligations. And of course, for Evros, we will follow the very successful example of Northern Evia, creating an "Evros Pass", in order to direct more tourist traffic to this region.

But these alone are not enough. A medium-term reconstruction policy for the region will certainly be needed, and under the leadership of the Deputy Minister for Climate Crisis, by the end of the year, we will present a special development plan for Evros, which will also take into account the important conclusions of the competent committee for Thrace .

And of course, we will also ask European experts to study the fire in Dadia, to prepare an objective conclusion on its causes, but also to strengthen ideas and proposals for the regeneration and protection of this unique forest.

If there is a glimmer of hope it is that, as I have been informed by the authorities, Dadia was burnt down completely again sometime in the 50's and thirty years later it was already a mature and productive forest. This is our obligation at least for the next generations, to see to it that we help nature regenerate.

And finally, I would like to add to our national agenda an issue which in the past may have been taboo for some, for ideological and ideological reasons: I am referring to the issue of the productive use of our forests.

It is something that would, on the one hand, bring development to local economies, with the organized exploitation of wood and biomass. It is interesting to emphasize that today the country's timber needs are primarily met by imports.

A country which has 70 million hectares of forest cover. And for those who don't know, over the last fifty years forest cover has increased in our country, not decreased, for the simple reason that many rural jobs were abandoned and many fields were forested.

We therefore need a new model of productive exploitation of forests, possibly subsidizing biomass, with large modern forestry cooperatives that can be factors of security and prevention.

There are already thoughts from the Ministry of the Environment and I have quickly asked for a specific plan to be presented on how we can once again make our forests more productive and meet the real needs of the Greek economy.

Ladies and gentlemen, colleagues, I close by saying that it is a dead end to fatalistically project the darkness of the present into the future. Instead, what we need to do is arm ourselves with stubbornness to respond more effectively to the challenges of the climate crisis.

As we speak, to close on a note of optimism, in Evia, which was so tested by the fires of two years ago, a new and prosperous forest village is being inaugurated.

These are two photos, at the site of an area that was completely burned two years ago. Let this forest village of Evia become our symbol. As we built - and we will still need a lot of work - Evia afterwards, so we will also build Evros afterwards.

The onslaught of nature, and to close with this, to listen carefully to the positions of fellow party leaders, is too great to cause small-minded party divisions.

Let's stay as united as we can. Let's be as specific as possible. Let us, after the conclusion of this meeting, at least reach some conclusions on which we can agree.

If we can achieve that, I think it will be a success, a good moment of this new Parliament. But I believe that we will have at least lived up to the expectations of the citizens in this difficult time.

Thank you.